

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 53 ■ АВГУСТ 2019. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ

**Бећковић:
Златибор је
моћна планина**

Страна 22

„Голд гондола” међу елитним скијалиштима

Страна 2

ТЕМА БРОЈА: ОБНОВЉЕНЕ ШКОЛЕ ДОЧЕКУЈУ ЂАКЕ

Бесплатан превоз најбољих и сиромашних ученика

Стране 4 и 5

**Школа у Сирогојну се спрема за
реконструкцију и изградњу сале**

**Бољи услови и е-дневник у
ОШ „Димитрије Туцовић”**

**Нове учионице
у школи у Мачкату**

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

ПРЕДСТАВЉАМО КАФАНЕ
ЗЛАТИБОРА

**Има нешто
пријатно у кафани
„Бепан”**

Страна 21

Стуб гондоле код Рибничког језера

„Голд гондола” међу елитним скијалиштима

Драгоцена искуства из Француске: председник општине Чајетина Милан Стаматовић и директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић са домаћинима

Представници општине Чајетина и ЈП „Голд гондола Златибор“ били су крајем августа у студијској посети француском скијалишту „Три долине“. То је највеће скијашко подручје на свету, алпски рај и једно од најелитних европских скијалишта. Смештено је у југоисточној Француској, у провинцији Савоји, са више од 600 километара уређених стаза и још 120 километара за скијашко трчање. Љубитељи скијања на скијалишту „Три долине“ имају на располагању 430 стаза, 1.300 то-

За време посете Француској представници општине Чајетина и ЈП „Голд гондола Златибор“ обишли су неколико центара у оквиру скијалишта „Три долине“

пова који се са 25 планинских врхова (од 1.300 до 3.250 метара надморске висине) повезују са преко 205 инсталација гондола и ски-лифтова, а неколико их је и тренутно у изградњи.

Иницијатори и организатори посете били су представници француске компаније „ПОМА“

који су желели да на примеру овог комплекса прикажу својим партнерима како функционишу скијалишта са 95 одсто опреме из њихових фабрика.

Пonosни на чињеницу да управо „ПОМА“ стоји иза најдуже панорамске гондоле на свету, упутили су позивно писмо

председнику општине Чајетина и руководству ЈП „Голд гондола Златибор“ како би златиборска гондола на примеру добре праксе могла да се развија и издвоји на светској туристичкој мапи.

За време посете представници општине Чајетина и ЈП „Голд гондола Златибор“ обишли су неколико центара у оквиру скијалишта „Три долине“: Мерибел Алпина, Марибел Мотаре и Куршевел. Такође, наша делегација имала је прилику да посети најновију фабрику компаније „ПОМА“ у индустријској зони града Албервила. **З. В.**

Манифестације доприносе бољој посети Златибору

„Током августа био је велики број дешавања одржаних на Краљевом тргу и углавном су сви туристи са којима смо разговарали заиста задовољни, а све манифестације биле су итекако посећене“, каже директор ТО Златибор Владимир Живановић

Златибор је туристичка дестинација која се посећује током читаве године, па због тога настоји да својим туристима понуди богат културни садржај. Као и претходних година и овогодишње „Златиборско културно лето“ препуно је различитих манифестација и културних дешавања. Манифестације на Златибору су заиста за памћење, јер се поред богатог програма издавају и по сјајној атмосфери и као такве привлаче велики број туриста.

Туристи су током јула могли да уживају у богатом програму „Културног лета“ на Краљевом тргу и свим концертним манифестацијама које су биле бесплатне за туристе, али и у многим манифестацијама у околини самог Златибора.

Из Туристичке организације Златибор кажу да се налазе при крају летње сезоне и када се осврну на протекли период више су него задовољни, јер Златибор у овом периоду бележи боље резултате него прошле године која је била рекордна. Број ноћења је повећан за три одсто, а број дола-

„Златибор у овом периоду бележи боље резултате него прошле године која је била рекордна. Број ноћења је повећан за три одсто, а број долазака туриста за пет одсто, што доприноси још већем задовољству.“

зака туриста за пет одсто, што доприноси још већем задовољству.

„Туристи су могли да уживају у разноврсним манифестацијама.

Током августа био је велики број дешавања одржаних на Краљевом тргу и углавном су сви туристи са којима смо разговарали заиста задовољни, показали су велико ин-

тересовање, а све манифестације биле су итекако посећене“ рекао је Владимир Живановић, директор ТО Златибор.

На фолклорном фестивалу „Личидерско срце“ који је одржан 16. и 17. августа на Краљевом тргу било је око 1.000 учесника из 10 држава. Гости су уживали у њи-

ховим националним играма и ношњама, културном наслеђу, у концертима и презентацији тих земаља. Златибор је имао прилику да се покаже као још једна отворена дестинација која прихвата велики број туриста из разних земаља.

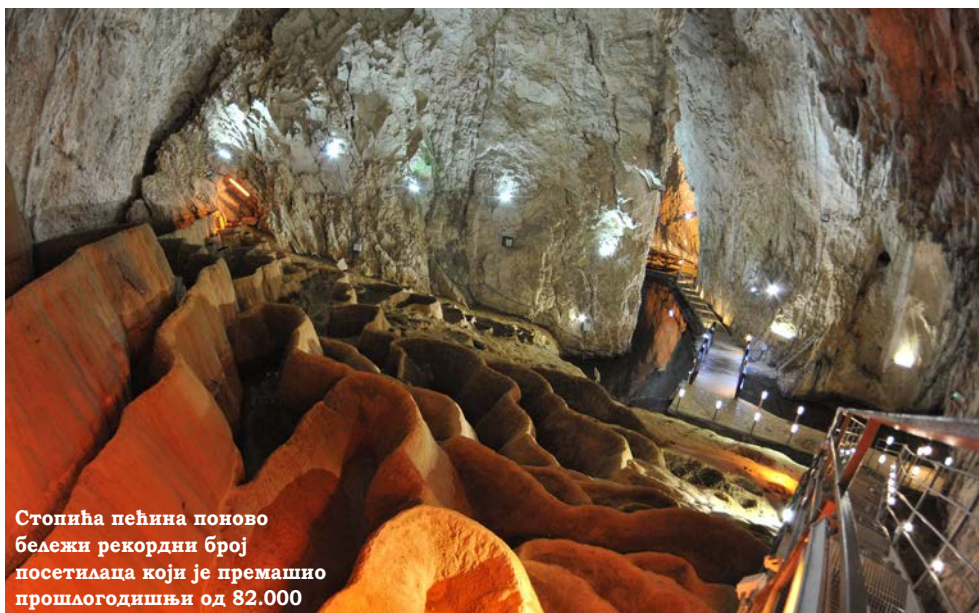
Током августа програм „Културног лета“ Златибора био је обогаћен сјајним концертном Џенана Лончаревића, као и манифестацијом која је одржана у селу Рожанству Сабор изворне народне песме „Без извора нема воде“. То је уједно и била прилика за туристе да се дислоцирају, посете златиборска села и све манифестације које се одржавају у околини.

Такође, Златибор је познат као дестинација која нема сезонски карактер пословања тако да сви локалитети у околини Златибора раде 365 дана у години. Стопића пећина поново бележи рекордни број посетилаца који је премашио прошлогодишњи од 82.000.

„Планирамо нека нова улагања у Стопића пећину тако да ће почетком следеће године туристи добити још неких нових понуда, атракција и садржаја у самој пећини. Поред тога, водопад у Гостиљу са базеном у том селу је добро посећен локалитет, такође и Музеј „Старо село“ Сиројојно. Ту сју и локалитети са све више посетилаца, добро промовисани од стране локалне самоуправе: цркве брвнаре у Јабланици и Доброселици, Прераст у Доброселици, манастири Увац и Дубрава који бележе све већи број туристичких посета“, истиче Владимир Живановић.

Златибор се шири као дестинација, а и са самом понудом. Широка и добра понуда, разноврсни садржаји манифестација и локалитети који се овде нуде управо су оно по чему се најпосећенија планина Србије разликује од осталих туристичких дестинација.

Данка Миловановић

Стопића пећина поново бележи рекордни број посетилаца који је премашио прошлогодишњи од 82.000

Бесплатан превоз најбољих и сиромашних ученика

„Број првака се благо повећао, и то на Златибору и у Чајетини”, каже просветни инспектор у општини Чајетина Мирослав Ђокић

Школе на територији општине Чајетина, према речима просветног инспектора Мирослава Ђокића, спремно дочекују ђаке у школској години 2019./2020.

Све школе су предузеле потребне активности, врши се кречење, набављају се учила, опрема... У претходној години радиле су се реконструкције школе „Димитрије Туцовић” у Чајетини и школе „Миливоје Боровић” издвојено одељење Шљивица, које су добиле нови изглед и у изузетно добром су стању.

У плану је и припрема за радове на школама у Сирогојну и Златибору:

„Припремљена је документација за реконструкцију Основне школе „Саво Јовановић Сирогојно” и изградњу физкултурне сале. У питању је једна велика инвестиција и ради се у сарадњи са Канцеларијом за јавна улагања. Надамо се да ћемо у наредних два месеца потписати уговор, након чега следи тендер. Оно што недостаје школи „Димитрије Туцовић” на Златибору је физкултурна сала која је почела да се гради 2008. године и није још увек завршена. Мислим да би ових дана требало да поново буде објављен тендер за извођача радова и да коначно у неком наредном периоду та сала буде завршена”, најављује просветни инспектор у општини Чајетина.

Све школе су набавиле енергенте, спремне су за грејну сезону, а

Мирослав Ђокић

општина је поново уговорила превоз ученика са предузећем „Тага”.

„Остају све оне релације које су биле у прошлој години, а остају и све оне погодности за ученике. Бесплатан је превоз за „вуковце”, децу из материјално угрожених породица и избеглице. Што се тиче превоза средњошколаца, општина плаћа 65 одсто, а родитељи 45 одсто од цене карте”, каже Ђокић и додаје да је у Чајетини остао исти број школа:

„Број првака се благо повећао, и то на Златибору и у Чајетини. Прошле године смо имали 65 првака у ОШ „Димитрије Туцовић”, а ове године 87 у све три школе: Чајетина, Златибор и Јабланица. То

је фино повећање, а школе „Саво Јовановић Сирогојно” и „Миливоје Боровић” су задржале број првака. Немамо неких великих промена што се тиче броја ученика. Средња школа је уписала сва планирана одељења и имају све профиле које су планирали и што им је Министарство просвете одобрило”, рекао је Мирослав Ђокић и пожелело срећан почетак школске године свим ученицима и наставницима.

Школска година почиње 2. септембра, а завршава се 12. јуна за основну школу, а 19. јуна за средњу. Новина је да ове године нећемо имати новембарски распуст. Први део распуста почиње 30. децембра и завршава се 7. јануара, а други део распуста почиње 1. фебруара и траје до 17. фебруара.

З. В.

Бољи услови и е-дневник у ОШ „Димитрије Туцовић”

Милка Васиљевић

УОШ „Димитрије Туцовић” увелико су у току припреме за почетак нове школске године. Након прошле која је била јако интензивна што се тиче грађевинских радова, ове године су услови за рад извршни. Са радом ће се почети у новоопремљеној школи и у далеко бољим условима него што је то било претходних година.

У наредној школској години, у ОШ у Чајетини седиће 14 ђака првака мање у односу на претходну. На Златибору се одржао и ове године стандардан број ученика од два одељења. По новом програму кренуће ученици петог и шестог разреда, а код најмлађих новине се уводе ученицима првог и другог разреда.

„Увелико крећу припреме, а по мојој некој про-

цени јако ће нам бити тежак почетак јер имамо доста новина. Међутим, оно што нам је најтеже је то да је у глобалу ученика све мање а то нам ствара кадровске проблеме. Директори се труде да својим радницима обезбеде пуну норму, али то је некако све теже. Покушавамо да на нивоу општине то надоместимо и те потребе задовољимо”, каже Милка Васиљевић, директорка ОШ „Димитрије Туцовић” Чајетина.

Због прошлогодишњег реновирања школе запослени нису имали услова да пређу на електронске дневнике. Припреме су одрађене и наставни дар је већ у фази уходавања. Такође, у наредном периоду планиран је постепен прелазак и на дигиталне уџбенике.

„То је можда и добро за родитеље који ће добити шифру и моћи у сваком моменту да виде останке и оцене своје деце, да имају контролу над њима. Али све се дигитализује и смањује се жива реч, живи контакт, мање ће бити посета родитеља у школи, тако да је то с једне стране и добро, а са друге ће се опет јављати неки други проблеми”, рекла је Милка Васиљевић.

Иако је ове године била у плану реконструкција школе на Златибору, дошло је до административних препрека. У наредном периоду планирано је средити папирологију како би све било спремно за наредну годину у којој ће и школа на Златибору засијати пуним сјајем.

Данка Милованић

Нове учионице у школи у Мачкату

Док су ђаци уживали у летњем распусту, у појединим школама наше општине вредно се радило на сређивању школских објеката и дворишта како би све било спремно за почетак нове школске године.

У Основној школи „Миливоје Боровић“ Мачкат из године у годину све је више ученика, те се због тога се указала потреба за адаптацијом постојећих просторија и обезбеђивање адекватног простора за реализацију наставе.

– У наредној школској години Основну школу „Миливоје Боровић“ Мачкат похађаће 250 ученика, од првог до осмог разреда. У школске клупе сеће и 30 ђака првака и то: 17 у Мачкату, три у Кривој Реци, девет у

Шљивовици и један ученик на Горњој Шљивовици. Родитељи из Качера поново су школи указали поверење и своју децу, уместо у градске, уписали у сеоску школу – истакла је директорка школе Ана Ристановић, објашњавајући о каквим радовима је реч:

– Ради се о адаптацији једне припремне просторије и две велике учионице, од којих се праве три сасвим пристојне учионице за онај број ученика који ми по одељењима имамо. Такође смо припремили две учионице за млађе разреде. Школско двориште спремно дочекује децу, са справама и реквизитима на које су они навикли. У свим издвојеним одељењима су освежени зидови и одрађено све оно на шта се указало да је потреба.

ОШ „Миливоје Боровић“ се може

Ана Ристановић

похвалити да је међу првима у Србији почела примену електронских дневника и дигиталних уџбеника, што је знатно унапредило, али и олакшало реализацију наставе.

– Што се тиче е-дневника, колеге су веома задовољне, а самим тим задовољни су и ученици и њихови родитељи који сваког тренутка имају

увид у оцене свог детета – каже директорка ОШ у Мачкату и подсећа да је ова школа изграђена 1859. године и као таква представља веома стар објекат, „зрео“ за реконструкцију:

– Школа у Мачкату је стара 160 година. Ове године ћемо прославити јубилеј. Ми се у складу са финансијским могућностима трудимо да је одржавамо и адаптирамо колико је то могуће. Свакако би нам једна темелна реконструкција јако значила.

Оно што овој школи највише недостаје је физкултурна сала. Пројектна документација је завршена, те се очекује добијање дозволе за градњу. Ана Ристановић истиче да ће конкурисати на пројекте како би успели у намери да и ова школа добије дуго очекивану физкултурну салу.

Драгана Росић

Школа у Сирогојну се спрема за реконструкцију и изградњу сале

Током августа обављене су потребне припреме за почетак наредне школске године у ОШ „Саво Јовановић Сирогојно“ у Сирогојну. Школа ће и даље функционисати као матична школа у Сирогојну са три издвојена одељења: у Рожанству, Љубишу и Жељинама.

У наступајућој школској години ОШ „Саво Јовановић Сирогојно“ похађаће 104 ученика. Припреме за почетак нове школске године извршене су у смислу израде потребних школских докумената, као и сређивања школског простора. У наредном периоду планирана је потпуна реконструкција зграде школе, као и изградња физкултурне сале.

„Оно што нас у наредном периоду очекује јесте комплетна реконструкција матичне школе у Сирогојну као и изградња физкултурне сале. Израда пројекта је у завршној фази, а предстоји потписивање уговора између општине Чајетина и Канцеларије за јавна улагања. Након тога следи расписивање тендера и прецизирање почетка радова“, каже Снежана

Мићовић, директорка ОШ „Саво Јовановић Сирогојно“.

Школа у Сирогојну се може похвалити да је на почетку другог полугодишта почела са применом електронског дневника. За потребе е-дневника школа је спровела набавку шест лаптоп рачунара. Тако да је сада вођење педагошке документације наставницима у знатној мери олакшано, а родитељима пружена могућност да од куће прате успех своје деце.

„Иако родитељи могу да прате успех своје

Снежана Мићовић

деце од куће апеловала бих на родитеље да и поред тога редовно долазе на родитељске састанке, на индивидуалне разговоре, јер заиста само тако се може остварити један добра сарадња са школом. Све у циљу квалитетнијег и успешнијег образовања наших ученика, а њихове деце“, истиче Снежана.

У оквиру биолошко-еколошке секције под руководством наставнице Љиљане Павловић, у школском дворишту је формиран врт лековитог биља и исписане су еко поруке.

Пре две године средствима општине Чајетина израђен је комплетан пројекат за реконструкцију школе у Љубишу. Директорка каже да ће се матична школа из Сирогојна потрудити да аплицира за финансијска средства где буде могла, јер је и школа у Љубишу „зрела“ за реконструкцију.

Данка Миловановић

Сабор на Цигли у знак сећања на јунаке

Поводом годишњице сећања на ратнике пале августа 1914. године на почетку Првог светског рата, код споменика на Цигли у Јабланици 25.августа одржан је народни сабор уз уметнички програм „Сећање као залог за будућност“. Организатор догађаја је Туристичко удружење Јабланица, уз подршку општине Чајетина.

Окупили су се представници општина Рудо, Прибој, Кнић и Чајетина са циљем да се никада не заборава највећа жртва коју човек може дати својој земљи и своме роду.

Присутнима се у име домаћина, општине Чајетина, обратио председник општине Милан Стаматовић.

– Да ли смо ми достојни предака који су сматрали за своју обавезу да за своју отаџбину дају живот? Питање је да ли ће, можда, за пет или десет година бити оваквог комфора ако не будемо будни, ако не будемо знали да ценимо оно што је наша будућност, наша прошлост, што је наша нација, вера, култура, историја и традиција – рекао је овом приликом Стаматовић.

Уз звуке трубе која позива на збор, поезију родољубља и песме „из вика“

„Да ли смо ми достојни предака који су сматрали за своју обавезу да за своју отаџбину дају живот“, запитао се говорећи на сабору председник општине Чајетина Милан Стаматовић

као део традиције српског народа, окупулени су одали почаст палим борцима. А представници Кнића изразили су понос што су део ове приче и што их је један јунак, као што је мајор Луковић на посебан начин повезао са Чајетином.

– У једној нашој монографији стоји да је славни војсковођа мајор Василије Луковић погинуо у бици на Колубари. Да није било ових

људи који чувају спомен, који чувају сећање на те људе, мајорово храбро војсковање и чињеницу да је главу изгубио овде, ми ништа не бисмо знали о томе! Врло смо поносни и зато смо део ове приче. Сарадња између Чајетине и Кнића јесте успостављена и у другим областима. Имамо удружење за сарадњу између ове две општине које се стара о културним дешавањима

– истакао је Драган Вујовић, представник овог удружења.

Разлог за оснивање удружења била је потреба да се везе између ове две општине, које географски припадају различитим регионима, не заснивају само на званичној сарадњи која се углавном одвија на политичком нивоу, већ да то буде јачање веза између самих грађана, нагласио је Вујовић.

– Мајора на Бијелу главу није довела политика, него га је довела искрена жеља да се супротстави сто пута јачем непријатељу. Е због тога политика не сме да буде препрека да би се људи виђали, окупљали, сарађивали – изричит је Вујовић.

О мајору Луковићу и младим борцима Лимског одреда, потпомогнутог другим јединицама Ужичке војске и прекодринским добровољцима, потребно је, подсећања ради, рећи да су тог августа 1914. године успели да зауставе надмоћнију аустроугарску војску и тако одреде ток историје. На понос и дику своје земље и свога рода

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Академија на Златибору у част јубилеја Српске православне цркве

„Да нисмо остали на светосавском путу, да нисмо градили ове духовне храмове не би било ни овог данашњег Златибора“, рекао на академији Милан Стаматовић

Поводом обележавања великог јубилеја осам векова аутокефалности Српске православне цркве, као и храмовне славе цркве Преображења Господњег, у Културном центру на Златибору 18. августа уприличена је свечана академија у организацији братства храма заједно са општином Чајетина и Туристичком организацијом Златибора.

Програм је почео вечерњим богослужењем у храму Преображења Господњег на Златибору, а настављен празничном литијом улицама овог туристичког центра. Литији је присуствовао велики број деце и одраслих којима се обратио протојереј цркве на Златибору Давид Селаковић. „Верујем да ова литија има двојаку сврху. Једна је та да благословимо све оно што радимо, а још један разлог је да све оне који долазе са лошом намером, који долазе да нешто лоше раде, Бог исправи на пут свој“, рекао је он.

Уметнички део програма почео је свечаном академијом „Јеси ли се уморио старче“ на сцени Културног центра. Свечана академија поводом 800 година аутокефалности Српске православне цркве је заснована на дијалогу између Светога Симеона и Светога Саве, утемељивача Српске православне цркве и српске државе.

„Да нисмо остали на том светосавском путу, да нисмо градили ове духовне храмове не би било ни овог данашњег Златибора. Све захваљујући Стефану који је на самртној постељи говорио свом сину Растку да чувамо оно што је најважније: народ и језик. Овде на овом нашем примеру смо доказали да смо захваљујући овом духовном храму победили све предрасуде и да смо сачували тај језик. Свима вама честитам славу и да слаavimo још дуго година заједно у весељу и радости“, рекао је Милан Стаматовић, председник општине Чајетина.

У овај свети и свечани дан благослов је стигао и од духовног домаћина. У име његовог преосвештенства епископа Жичког Јустина, благослов је упутио изасланик, старшина храма Преображења Господњег на Златибору отац Ненад Ивановић: „Сваки хришћанин призван је да буде Христос у малом испуњен духом светим. То је био циљ који је и Свети Сава пред себе и нас поставио – да читав живот буде трајно преображавање из смртних у бесмртне, из пролазних у непролазне, из обичних у људе божје, обасјане вечном, несазданом светлошћу Христовом“.

На свечаној академији гости су били и мушки камерни хор из Зрењанина „Свети Серафим Сваровски“, затим појац Данило Топаловић, етно певачица Катарина Гојковић и још два глумца наратора.

Данка Миловановић

У Љубишу код Ршума млади песници „Сарадници Сунца”

Прву академију намењену талентованим песницима, одржану у Љубишу од 21. до 28. августа, реализовала новооснована Фондација „Ршум”

Академија „Сарадници Сунца”, седмодневни стваралачки камп намењен младим талентованим песницима из целе Србије, одржан је од 21. до 28. августа у Љубишу, родном селу нашег омиљеног дечјег песника Љубивоја Ршумовића.

Ово је први пројекат који је реализовала новооснована Фондација „Ршум”, а циљ кампа је био да окупи децу која се баве литерарним стваралаштвом и помогне да кроз игру, креативне радионице и дружење развијају и усавршавају свој песнички таленат.

Приликом отварања кампа Ршумовић је истакао да се камп бави препознавањем надарености за литерарно стваралаштво код деце, али и практичним радом на проучавању феномена и тајни детињства и додао:

„Осморо деце је боравило на Златибору и у Љубишу са нама који смо на неки начин успели и у животу и у професионалном раду и који имамо шта да пренесемо тим својим млађим колегама. Наравно, то су млади људи који су већ освајали награде на разним фестивалима широм „екс” Југославије, па чак и окружења. Дакле, нису то баш прави почети и ја сам убеђен да и ми имамо понешто да научимо од њих”.

Поред Ршумовића са децом су радили и српски књижевници Тоде Николегић, Мира Булатовић, Мошо Одаловић и Виолета Јовић. Глумица Борка Томовић са децом је радила на култури говора, а еколог Гордана Брун у Љубишкој природи радила је са децом еколошке теме које су такође саставни део живота у овом крају.

Радионице су се највећим делом одвијале у кући Љубивоја

ницу која ће управо служити за то. Нама је главно да се о природи учи у природи и да се учи од природе. За упознавање са природом била је задужена магистар Гордана Брун која је и писац уџбеника из екологије. Сви ми који се бавимо писањем за младе људе, а и писањем за одрасле увек водимо рачуна и о амбијенту у коме људи живе. Водимо рачуна и о томе да наша реч која се чује у јавности буде реч другарства, реч

пу бесплатно, а њихов долазак и повратак у своје градове организовали су њихови родитељи. Песник сматра да је за децу у овом узрасту ово преломни моменат да ли ће у будућности следити свој таленат и то изабрати и за професију или ће по сугестији породице можда отићи на медицину, економију, машинство...

У склопу радионице, на Краљевом тргу на Златибору

Ршумовића која је прилагођена потребама спровођена пројекта какав је Академија „Сарадници Сунца”.

„Да би се нешто звало академија у основи мора имати један образовни карактер, а да би се то испоштвало мора се имати учионица, тако да сам ја уз пројекат ове куће доградио једну учио-

загрљаности, реч добротe. Све то био је и садржај ових наших догађања у Љубишу. Трудићемо се да ова академија живи преко целе године на овај или онај начин, а јавност ће, наравно, о томе бити обавештена”.

Реализација пројекта поставља се и у октобру, а учествоваће деца из Немачке, из Франкфурта на Мајни. То су српска и немачка деца која су чланови једног литерарног клуба који носи име „Ршум”. Ршумовић је фасциниран начином на који наши млади људи, чланови тог клуба уче немачки језик од младих Немаца и обратно. То је, како каже Ршум, јединствена појава не само у Немачкој него уопште, у којој са младима раде и две песникиње, Српкиња и Немица.

Осморо деце узраста од 10-15 година боравило је у кам-

одржана је и завршна приредба у којој су поред деце учествовали Љубивоје Ршумовић, Бранислав Росић и Бранко Стевановић. Приредбу је водила Борка Томовић, а специјални гости били су Миња Субота и Леонтина.

Учесници Академије „Сарадници Сунца” на приредби су прочитали своје радове створене у Љубишкој природи. Занимљиво је било чути и оно што су током боравка у кампу написали и људи који су учествовали у спровођењу пројекта.

Пројекат Академија „Сарадници Сунца” подржан је од стране Министарства културе и општине Чајетина. Намера организатора је да ова академија постане традиционални годишњи догађај, а да се учешће већ наредне године прошири и на децу из Републике Српске и дијаспоре. **Мирослав Весовић**

Делегација Срба из Скадра у посети општини Чајетина

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић примио је 23.августа представнике српско-црногорског Удружења „Морача Розафа“ из Скадра и са њиховим председником Павлом Јакуја Брајовићем разменио мишљења о статусу српског народа у Албанији.

Господин Брајовић је нагласио да ово удружење настоји да, упркос свом тешком положају, очува српски језик и свој национални идентитет, као и да се избори за статус

националне мањине у Албанији иако тамошња власт покушава да асимилује све националне мањине.

“Пре 12 година смо обновили учење српског језика у оквиру нашег удружења, а ове године је 25 наших чланова добило стипендије на београдском универзитету. У Скадру смо староседеоци и о нашем историјском наслеђу

говори велики број споменика, цркве и наша гробља”, нагласио је Брајовић.

Председник Стаматовић је исказао спремност општине Чајетина да у наредном периоду помогне активности српске заједнице у Скадру, као и да се организују заједничке спорско-културне манифестације у циљу очувања идентитета српског народа у Албанији. **З. В.**

Сјајни стипендиста општине постао и стипендиста Кореје

Чајетинац Александар Ђитић, који је мастер студија металургије завршио са просеком 9,88, одлази на докторске студије у Јужну Кореју

Александар Ђитић, Чајетинац, ускоро одлази на далек пут у настојању да у сваком смислу прошири своје видике. Захваљујући професорима у Техничкој школи у Ужицу који су га заинтересовали за металургију, одлучио је да је и студира. Као стипендиста општине Чајетина на основним студијама на Технолошко-металуршком факултету у Београду, смер металуршко инжењерство, студије је завршио са просеком 9,02 а потом мастер са просеком 9,88.

Захвалан на подршци коју је локална самоуправа пружила у тренутку када је то било најпотребније, омогућивши му да безбрижније учи и да свој максимум, Александар каже да му је родно место по много чему драго.

- Захваљујем се општини Чајетина, јер мислим да даје велику подршку како студентима тако и нестудентима који желе да се професионално развијају и да унапреде себе и општину у којој живе. Подржавам њихово настојање и жељу да помогну младима.

Ипак, жеља за усавршавањем вуче овог младог човека даље. То „даље“ одводи га ускоро на докторске студије у Јужну Кореју.

” Захваљујем се општини Чајетина, јер мислим да даје велику подршку како студентима тако и нестудентима који желе да се професионално развијају и да унапреде себе и општину у којој живе. Подржавам њихово настојање и жељу да помогну младима ”

Наиме, позив за даље студије добио је од корејске владе која ће финансирати његово усавршавање, као и од корејске амбасаде која је била задужена за конкурс у Републици Србији. Првих годину дана очекује га боравак у граду Нонсан на Конјанг

универзитету где ће учити језик, а потом га чекају три године докторских студија у Бусану на Националном универзитету Пукјонг.

- За стипендију сам сазнао на Сајму стипендија на Универзитету у Београду. Привукло ме је то што се ради о

сасвим другачијој култури па сам пожелело да сазнам нешто више и о њиховом начину живота и систему образовања. Такође ме је привукло и то што је Јужна Кореја једна од најиновативнијих земаља у свету, а Европска агенција за економски развој и кооперацију прогласила је јужнокорејски народ као један од најинтелигентнијих народа - објашњава Ђитић.

Пошто годинама, што са тугом што са разумевањем, говоримо о све већем одласку младих из земље, питали смо Александра има ли и он такве претензије?

- Период од четири године је заиста дуг период, тако да не могу са сигурношћу да кажем какав ће бити мој пут, али мој план ће највероватније бити да не радим у Србији... Или - додаје са оклевањем - ако будем радио у Србији, услов би био да то буде на факултету или институту.

Било би заиста дивно да из Србије не оде још један млад, перспективан, паметан човек. Али то би требало да препознају они од којих то зависи. У супротном, остаје нам да Александру пожелимо много среће у далеким земаљама, јер ће се за студије, како је већ показао, и сам сасвим добро снаћи.

Миријана Ранковић Луковић

Чајетински пензионери на мору у Грчкој и у септембру

А дружење с пензионерима из целе Србије је у Чајетини 20. септембра

Удружење пензионера општине Чајетина и током летњих месеци је веома активно. Оно што их највише радује су пензионерска окупљања и одлазак на летовање, за шта се последњих година све више интересују. Увек нађу добар разлог за дружење, како би квалитетно употпунили слободно време. Тако су се досетили да организују фолклорну секцију, која из године у годину има све више чланова, који сваке среде у просторијама удружења играју, певају и праве планове о даљим активностима. Неизоставна су генерацијска окупљања, тако да су тим поводом 12. августа били гости Ужицу, Новој Вароши, а 24. Книћу.

„Код нас у Чајетини 20. септембра правићемо велико дружење са пензионерима из целе Србије. Имаћемо преко 30 удружења и око 700 гостију. На то дружење ћемо позвати новоизабраног председника Савеза пензионера Србије, како би се боље упознали и представили им наш рад и нашу општину“, каже Славко Пантовић,

Пензионери у Грчкој

председник Удружења пензионера Чајетина.

Задобивши поверење пензионера након добро организованих одласака на летовање, у удружењу је у овој години стигао велики број пријава за одлазак на море, у Грчку и Црну Гору.

„Ове године смо крајем маја, почетком јуна организовали летовање у Грчкој на које је ишло 40 пензионера из наше општине. Услови су били идеални, све је било на нивоу. У септембру у Грчку поново иде група од преко 30 људи.

Они који су старији, којима је тај пут далек, одлучили су се за летовање у Црној Гори“, додаје Пантовић.

Велику подршку у реализацији бројних активности чајетинском удружењу пензионера пружа локална самоуправа без које не би могли да функционишу. То им дозвољава да спроводе низ акција и тако оправдају своје постојање.

„Оправдавамо то на више начина. Спроводимо разне акције, као што су: пошумљавање, сађење ружа у парку које су данас на по-

Славко Пантовић

нос варошице, као и код споменика на Златибору. Пошумили смо преко хектар простора на Златибору. Саднице су се примиле, зазеленеле, што значи да је посао урађен одговорно“, истакао је Пантовић.

На подручју општине Чајетина тренутно има око 3 800 пензионера. Омасовљење чланства биће приоритет у раду удружења, те се из тог разлога кренуло са поделом брошура на којима се налазе све информације. Новчана средства прикупљена од чланарине се враћају пензионерима кроз различите видове помоћи, и то не само члановима удружења већ свим пензионерима којима је помоћ потребна. **Драгана Росић**

Салон добрих вина у хотелу „Мона“

У простору конгресног центра „Коледо“ хотела „Мона“ на Златибору 3. августа је одржан шести Салон вина. Љубитељи вина су уживали у разноврсној селекцији домаћих и страних вина, а забавили су се и уз занимљиве радионице и одличан музички програм.

Овај Салон вина окупио је представнике HoReCa сектора из земље и региона, као и бројне туристе –

уживаоце добрих вина, али и разноврсне хране која се комбинује са овим пићем. Управо о томе се говорило на радионицама које су одржане током салона.

У неколико минутих година хотел „Златибор Мона“ је укључио локалне добављаче у хотел-

ску понуду, што је подржала ТО Златибор као битан елемент локалног одрживог развоја. На овом салону представила се и винарија „Тиквеш“ која је недавно проширила своје капацитете куповином француске винарије „Шато де гордон“. Дегустирајући нове врсте

вина посетиоци су имали своје фаворите.

Сама организација шестог салона изазвала је одличну пажњу посетилаца, па је и посета била доста већа него претходне године, што иде у прилог правцу у којем хотел „Мона“ жели даље да се развија, а то је неговања производње традиционалних намирница и јела, што је у складу са програмом који спроводе Регионална развојна агенција „Златибор“ и ТО Златибор преко разних пројеката.

У предстојећем периоду планирано је оснивање локалног удружења за развој и неговање производње традиционалних намирница и јела, које би требало додатно да афирмише овај значајан концепт. Тиме и да помогне локалним произвођачима у пласману својих производа како на нашем тако и на регионалном и међународном нивоу. **М. Р. А.**

Милан Павић,
корпарГрнчарски
занатБождарка
Купуrowић,
плетиља

Народно умеће на Вашару старих заната

Како се праве подуслоните столице, осликане трношке и фруле од шљивовог дрвета, а како плету корпе од врбовог прућа приказано је у Музеју „Старо село” у Сирогојну

Ацо Марковић,
фрулаш

У Музеју на отвореном „Старо Село” у Сирогојну отворен је 11. августа девети по реду Вашар старих заната под називом „Одрживи сеоски занати и занимања”. Мала свечаност отварања одржала се на летњој позорници музеја. За ову прилику спремљено је мало другачије отварање него обично, а све у циљу очувања нематеријалне баштине нашег краја. Сплет српских игара и песама приказали су гости из најразличитијих делова Европе и света који немају српске корене, осим што их је домаћин овде чврсто повезао. Чули смо и нашег фрулаша Аца Марковића из Жељина. Вашар је званично отворила историчар уметности Зорица Златић Ивковић и том приликом обратила се присутнима.

„Сматрам да је ово једна од најзначајнијих манифестација која се организује у музеју. Од самих почетака, од 1992. године када је основан музеј, присутни су стари занати. Прва манифестација коју смо направили 1993. године у част прве годишњи-

Једа
и Бранко
Јанковић

це рада музеја био је први Вашар старих заната кад смо почели тек да упознајемо занатлије. Морам признати да их је некад било више...”

Многобројни гости, посетиоци вашара имали су прилику да посете занатлије, да виде њихове производе, начин израде, а и сами да узму учешће у изради неких традиционалних производа.

Организатор програма била је Ружа Зимоњић Кљајић која нам је рекла следеће:

„Данашњи вашар је окупио двадесетак занатлија из ових златиборских крајева. Неки су и раније учествовали на овом вашару, а имамо и неких новина. Позвали смо и младе људе са својим производима. Поента овог вашара је очување нематеријалне културне баштине, а тиме оправдавамо и постојаност музеја, а то и јесте наш задатак, да чувамо ове старе занате и да их презентујемо људима широм света. Наишли смо и на разумевање Министарства културе Републи-

ке Србије за овај наш Вашар старих заната”.

На вашару смо могли да видимо и пробамо козји сир са разним укусима, затим лековите траве из златиборских крајева, производе од меда. Поред тих новина ту су биле и старе занатлије: грнчари, качари, корпари, лицидери, везиље традиционалног веза, плетиље, традиционална производња ракије, колачићи од шљива, џемови, купиново вино, слатка од шумских јагода, подуслоните столице...

Коста Старчевић из села Равни бави се столарским занатом од 1973. године. Прави столице, пресвлачи кревете. Столице које је изложио на вашару су, како он каже, „човечији век”. Прави их од беле букве. Овим послом се бави четрдесет година, а научио га је од свог оца. Ишли су у Бајину Башту, Тополу, Чачак... Целу Шумадију су обилазили са столицама. Столице се зову подуслоните зато што имају наслон и може се наслонити.

Милан Павић из села Горјана бави се израдом корпи већ 30 го-

Вида Зимошић,
лицидерски
занат

Занатско-уметничка
радионица „Етно стил“

Сплет српских
игара и песама

дина. Посао је научио од оца, али је временом проширио сопствену производњу. Плете за цвећаре, плете за етно село, за народ, за пољопривреднике, за сточарство, за кукуруз, силажу, сено... Плете од врбовог прућа (има своје засађене врбе), плете од павите, прави вршкаре, плете старинске „проштац“ оgrade, како ко шта наручи или нацрта он тако исплете. Има више врста корпи са једним или са два облука, а неко хоће да цела корпа буде од прућа и он му такву исплете. Има корпи које се праве од трака, а може комбиновано пруће и трака, а може и павита трака, како ко жели. Он прво припреми материјал за више корпи, а једну корпу може да склопи за два сата. Његов унук Алекса воли овај посао и плете неке мање корпице.

Подуслоните
столнице

Јела Јанковић из Ужица производи велике и мале фруле од шљивовог дрвета, дивље трешње, јасена, али су шљива и трешња најдекоративније. То је искључиво ручни рад, а помаже јој супруг. На изради једне фруле

има 17 операција. Ради се даноноћно, али може да се заради и да се живи.

Божидарка Кубуровић је плетља из Криве Реке. Почела је да плете од осме године, а научила је од своје мајке. Плела је и пр-

слуке, чарапе, капе, огртаче, шалеве, појасеве и све што је изложила на штанду на вашару она је урадила. Ткала је прекриваче и ћилиме, имала је преслицу на коју је прела вуну, а највише је прела рудасти вуну која је мекша и боља за плетњу.

„Могу да буду две врсте вуне, то јест прежива: тврђе и мекше. Мекше је од такозване руде вуне, а тврђе преживо је од сјеничке овце, доста је оштрије и служи за ткање за основу ћилима. Од мекше вуне се плету чарапе, прслуци и та вуна има предност пошто прави изолацију између топлог и хладног“, стручно нам је објаснио Бранко Јанковић из Ужица.

Нада Јолић из Занатско-уметничке радионице „Етно стил“ из Збојштице са својим мужем ради сувенире углавном од дрвета. Муж се бави производњом дрвета, а Нада их осликава у свом уметничком атељеу. Ту су и њене чувене осликане треношке са народним мотивима. Поред дрвета користе и друге полупроизводе као што је керамика, стакло и на њих исто учртвају и ставља печат традиционалног српског села. На тај начин Јолићи покушавају да направе оригиналне сувенире који чувају нашу традицију од заборавља.

Многобројни гости, посетиоци вашара имали су прилику да посете занатлије, да виде њихове производе, начин израде, а и сами да учествују у изради неког традиционалног производа. Наредне године ће бити десети јубиларни вашар и видећемо у ком ће се правцу одвијати, зависно од људи који су наступали и који се баве овим занатима.

Мирослав Весовић

Изворном песмом у Рожанству чувају нашу традицију

На 16. Сабору изворне народне песме „Златно буренце” освојили Нововарошани Рајко и Здравко Даниловић, којима је награду уручио председник општине Чајетина Милан Стаматовић

Манифестацију је отворио председник општине Чајетина Милан Стаматовић

Шеснаести Сабор изворне народне песме у Рожанству, одржан на Преображење 19. августа, био је још један садржајан и вредан повратак нашој вековној традицији. А и песмом се чува наслеђе, наша села, изворна песма је понос овог краја, рекао је отварајући ту манифестацију председник општине Чајетина Милан Стаматовић.

Прошло је деценију и по откада је 2004. године одржан први Сабор изворне народне песме под симпатичним насловом „Без извора нема воде”. Најзаслужнији за оснивање овог сабора је просветни радник у пензији Милосав Радибратовић, уз пуну подршку Савета МЗ Рожанство на челу са председником савета Јосипом Ристановићем. Те прве године сабор није био такмичарског већ ревијалног карактера. Замишљено је да поред певачких група наступе и певачи традиционалног певања „из

У такмичарском делу учествовало је девет певачких група

вика”. Предлог је био да наступе групе и парови из свих општина Златиборског округа. Те године сабор је у потпуности успео, што је организатору „дало крила” да са што већим трудом организује и остале саборе који су се одржавали сваке наредне године на Преображење Господње 19. августа.

Већ од наредне 2005. године сабор добија такмичарски карактер. Уводи се награде у виду малих бурића

и чутура за ракију. Било је златно, сребрно и бронзано буренце за обе категорије (певачке групе и певачке парове „из вика”) и две чутуре за најбоље водеће гласове певачких група и певачких парова. Из године у годину сабор је био све организованији и успешнији, што се видело и по посетиоцима који су сваке године долазили у све већем броју.

„Као што река непрекидно тече, желели смо да се исто дешава и са

песмом овога краја, да песма увек тече и тако је сабор добио име”, објашњава нам оснивач Милосав Радибратовић.

Ова изворна песма је понос краја и Србије

Ове године одржан је шеснаести Сабор изворне народне песме „Без извора нема воде” Рожанство 2019., а песму која се управо тако зове и која је на неки начин заштитни знак сабора отпевали су прошлогодишњи победници Миломир Стаматовић и Милутин Гујаничић из Нове Вароши. Одмах потом присутнима се обратио и овогодишњи сабор отворио председник општине Чајетина Милан Стаматовић.

„Желим да се захвалим овим нашим певачким групама и певачима који одржавају ову традицију и самом песмом чувају наша златиборска села, чувају Србију. И где год се чује ова народна српска народна

песма биће Србије, биће златиборских села, биће Срба. Најважније код једног народа јесте језик, јесте песма и ова изворна песма је понос овога краја, понос Србије. Од срца се захваљујем овим људима који негују традицију и проносе славу и част целом Србијом, целим светом. Нека живи ово село, нека живи Србија, нека живе ови људи који су одржали Србију и српска села", рекао је председник.

Мада је сабор посвећен изворном певању, прво се заиграло коло уз оркестар Милована Милаћевића. Потом се певало, а пошто је манифестација такмичарског карактера, извођаче је пажљиво саслушао и оценио трочлани жири етномузиколога из Београда у саставу проф. др Димитрије Големовић, Марија Витас и Марија Шекуларац. Они су изабрали најбоље певачке групе и певачке парове у певању „из вика“.

А организатори су обезбедили по три награде из обе категорије, укупно шест: по два златна, два сребрна и два бронзана буренцета. Такође је додељена и меморијална награда „Вићентије Вићо Мићић“ за најлпше водеће гласове у обе категорије певача.

Свака награда је драгоценa

На самом почетку сабора као домаћин, ван такмичарске конкуренције, представила се мушка певачка група друштва „Распевани Златибор“ из Рожанства. Ове године правила такмичења су мало одступила од претходних у смислу да жири овога пута није награђивао фаворите, јер ако се неко форсира из године у годину једног дана „можемо да ставимо кључ у браву“ овог фестивала. Наравно да се фаворити нису на то наљутили. Фестивал у Рожанству је један од ретких који гаји најизворнију песму овога краја и то је шанса да смотра опстане.

У такмичарском делу програма учествовало је девет певачких гру-

Победници 16. Сабора

Оркестар Милована Милаћевића

Оркестар „Чудо“

па и 11 парова „из вика“. Док је жири доносио одлуку о квалитету извођења певачких нумера, у ревијалном делу наступили су „Распевани Пожежани“, оркестар Милована Милаћевића и оркестар „Чудо“ из Шљивовице, а потом се заиграло и коло.

У категорији певачких група на-

града је доделио Милосав Радивратовић, а победник је била мушка певачка група „Кадинача“ из Буара.

„Ми учествујемо од почетка овог сабора, рекао нам је Гвозден Стефановић, вођа групе, и додао: „Певао сам једном као први глас и освојио сам тај први глас, а ово је сада први

пут да смо освојили прво место као група. Свака награда је драгоценa и стимулише нас да радимо, идемо даље“.

Један од бољих Сабора на подручју Златибора

Најбољи певачки пар у певању „из вика“ и освајачи „Златног буренцета“ су Рајко и Здравко Даниловић из Нове Вароши, а награду је уручио председник општине Чајетина Милан Стаматовић. Меморијалну награду „Вићентије Вићо Мићић“ за најлпше водеће гласове у обе категорије освојили су Војо Богвићевић из певачке групе „Гостиница“ и Ацо Петронијевић из Рожанства у певању „из вика“. Награде, диплому и једну лепу чутуру, уручила је Горица Мијаиловић, члан већа.

Овај сабор афирмисао се као један од бољих на подручју Златиборског округа, тако да победници стичу право да наступе на завршном Сабору аматерског стваралаштва који се одржава у октобру у Тополи. Организатори сабора у Рожанству су Спортски центар Чајетина, Савет МЗ Рожанство и Друштво за културу, туризам и спорт „Змајевац“ Рожанство, а покровитељи су општина Чајетина, Туристичка организација Златибор и „Златиборски еко аграр“. Они се захваљују свим учесницима програма, жирију, водитељима и свима који су својим присуством улепшали ово дружење.

Мирослав Весовић

Јубиларни „Илиндански сусрети” у Гостиљу

„*Домаћини уз помоћ општинe Чајешина припремили шере и окупили учеснике из месних заједница, а многи гости дошли у Гостиље да играју шакамичења, разледају водопад или се купају у базену*”

Пре 40 година у Гостиљу је одржан први сеоски вашар на Илиндан 2. августа. Окупљао се народ из села наше општине, а и шире. Свега је било на том вашару. Људи су продавали ко је шта имао, а хармоникаши, фрулаши и трубачи су увесељавали народ својим музицирањем. Поред свега тога окупљале су се и фудбалске екипе тако да је био и фудбалски турнир у организацији сеоске омладине. Долазиле су екипе из Сирогојна, Љубиша, Трнаве, Алиног Потока, Раковице, са Партизанских Вода, а касније и екипе из Криве Реке, Голова и Доброселице. Било је ту преко

Милоје Рајовић

хиљаду душа које су дошле на сеоски вашар, али и да уживају у фудбалском турниру.

Осамдесетих настаје кратка пауза да би 1991. године мешта-

Мирослав Туцовић

ни МЗ Гостиље основали ФК „Чигота” и фудбал поново постаје традиција у Гостиљу. Међутим Гостиљци не стају на томе, него проширују спортске активности

и тако 2010. настају „Илиндански сусрети” и трају до дана данашњег. У међувремену додате су још неке спортске дисциплине, као што је кошарка и народни вишебој.

Илиндан је празник посвећен старозаветном Пророку Св. Илији из деветог века пре Христа. Црква га празнује 2. августа као непокретан празник и тога дана гостиљска црква, посвећена Св.Тројицама, сваке године одржава Свету литургију, а све у вези са „Илинданским данима”, који се већ традиционално одржавају на овај дан.

Гостиље је село које на најлепши начин гости своје

госте. Добродошлица је упућена на свима онима који су дошли на десете „Илинданске сусрете“ месних заједница општине Чајетина, ову јединствену манифестацију која промовише надметање и дружење. Игре је свечано отворио председник Скупштине општине Чајетина Милоје Рајовић и том приликом изјавио:

„Гостиље је једно од најлепших села у општини Чајетина и ево већ десет година успешно одржавају ове сусрете. Наравно, већина месних заједница (њих 80 одсто) пријављује своје екипе и долазе овде на такмичење. То је прилика да се људи упознају, друже и да у целодневном програму направимо један веома добар садржај. Имамо овде неколико људи који су се ангажовали својим радом у општини Чајетина, као и у месној заједници, и заједно са нама резултат није изостао. Овде у центру села је један лепо уређен простор и заједно са њима успели смо да изградимо и базен, шеталиште ка водопаду и читав овај простор. Велики број људи са Златибора долази овде, а такође видимо да и спортске екипе у овом централном делу долазе на припреме“.

Туристичко удружење Гостиље се максимално труди да

унапреди туризам у Гостиљу, како увођењем новог садржаја, тако и љубазношћу, да сваки гост који овде дође оде задовољан. Већина њих се поново враћа. А што се тиче десетих јубиларних „Илинданских сусрета“ председник ТУ Гостиље Мирослав Туцовић рекао нам је следеће:

„ТУ Гостиље за „Илинданске спортске сусрете“, десете јубиларне, уз помоћ општине Чајетина и јавних предузећа средило је терене и припремило за данашње надметање. Имамо пријављених 14 екипа за мали фудбал, шест за баскет. Заступљене су дисциплине превлачење кличка, превлачење конопца, скок у

даљ из места и бацање камена с рамена. Обезбедили смо пехаре и новчане награде. Након тога је народни вашар. Пријави се негде око двеста такмичара, а буде и доста народа са стране који дође све ово да пропрати. А пошто је ту водопад и базен дође доста људи и на купање и на разгледање водопада. Тако да овде буде између 1.000 и 2.000 људи. Можемо рећи да је организација успела, што се види и по броју пријављених екипа, са жељом да се наредне године окупимо у још већем броју“.

У малом фудбалу финале су играле екипе Златибора и Чајетине. Златиборци су били бољи и одбранили прошлогодишњу титулу, а једини погодак на финалној утакмици постигао је Жељко Костадиновић. У баскету је прво место освојила екипа Трнавe, победом у финалу над екипом домаћина Гостиља.

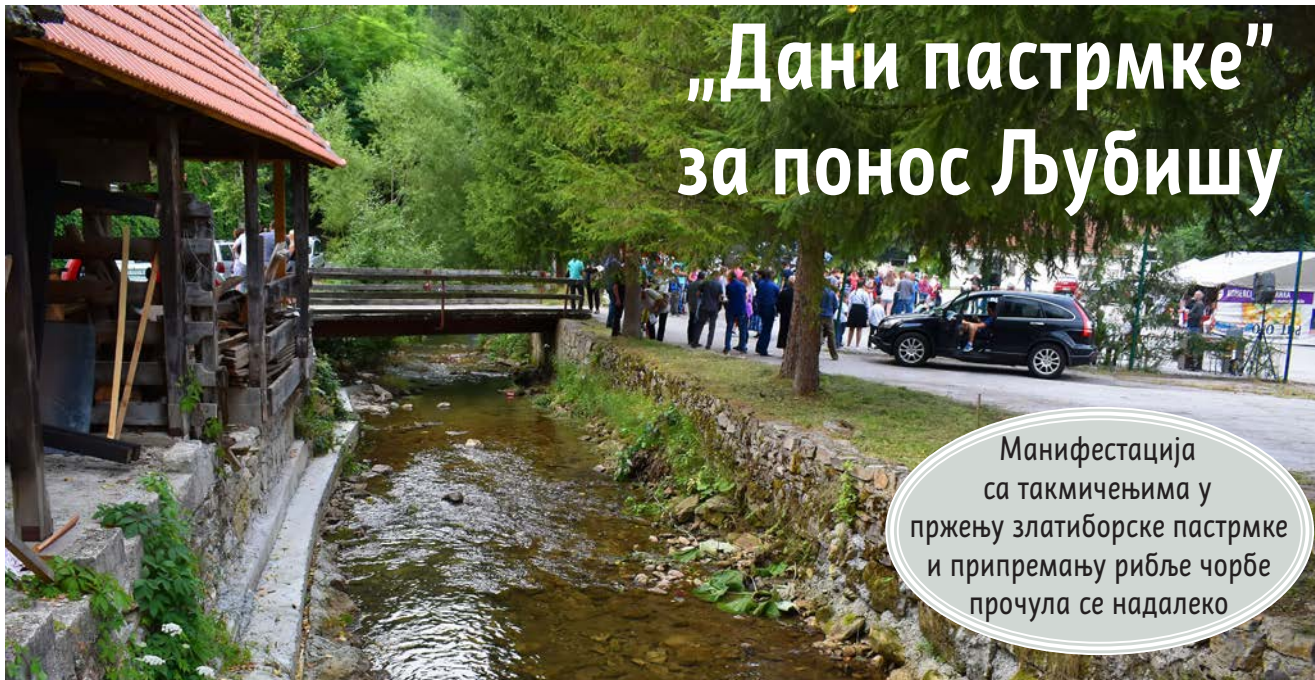
Најуспешнији у индивидуалним спортовима били су Бане Росић у дисциплини превлачења кличка, Бранислав Весовић у бацању камена с рамена и Драгомир Цветић у скоку удаљ. У превлачењу конопца најснажнијом се показала екипа месне заједнице Алин Поток која је у финалу победила Чајетину.

Мирослав Весовић

„Дани пастрмке“ за понос Љубишу

Манифестација
са такмичењима у
пржењу златиборске пастрмке
и припремању риблије чорбе
прочула се надалеко

Манифестацију је свечано отворио
директор Туристичке организације
Златибор Владимир Живановић

Љубишу су 3. августа одржани „Дани пастрмке“, пети по реду. Програм манифестације почео је у хотелу „Логос“ традиционалним златиборским доручком и наступом певачке групе „Распевани Златибор“. Такмичење у припремању риблије чорбе одржано је у Сеоском туристичком домаћинству „Кукањац“. Одмах након тога у дворишту ОШ „Саво Јовановић Сиро-гојно“ манифестацију је свечано отворио директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић.

„Манифестациони туризам је једна од шанси да се села развијају паралелно са туристичким центром Златибора, а то је шанса за будућност и за ова сеоска подручја. Као директор Туристичке организације Златибор заиста могу да будем поносан што сва наша златиборска села имају барем по једну манифестацију којом могу да се диче и да парирају на овом туристичком тржишту“, рекао је Живановић.

Један од покровитеља ове манифестације је „Златиборски еко аграр“ који се труди да свим својим расположивим капацитетима

учествује и помогне ову и све остале манифестације наше општине.

„Сматрамо да је ово веома значајно за развој села и за одржавање овог типа манифестација на овакав начин“, изјавио је директор „Еко аграра“ Владимир Бојовић и додао: „И код људи ван територије општине Чајетина влада велико интересовање за „Дане пастрмке“ у Љубишу, догађај већ поприма карактер озбиљне традиционалне манифестације након само неколико година одржавања“.

Организатор „Дана пастрмке“ уз помоћ општине Чајетина, „Златиборског еко аграра“, ТО Златибор и Спортског центра Чајетина је и Месна заједница Љубиш. Овом приликом обратила се и Милина Весовић, председник МЗ Љубиш:

„Задовољни смо одзивом гостију и сваке године је све боље и боље. Посећују нас како домаћи, тако и страни туристи. А што се тиче припреме риблије чорбе и пржења пастрмке, имамо стручни жири који је донео своју коначну одлуку. Надамо се да ће ова манифестација далеко да се чује и да ће шести „Дани пастрмке“ бити посећенији него ове године“.

М.Весовић

Чланови жирија били су Бојана Божанић (председавала жиријем), Милан Марић угоститељ са Златибора и Мићо Чубрак из Општинске управе Чајетина. „Оно што смо ми одлучили да буде као главна карактеристика победничке пастрмке је, уствари, да сама по себи буде јако лепа без икаквих додатака“, изјавила је Бојана Божанић, председница жирија и додала:

„Дакле без лимуна, без прелива, без салате... Да је она онако „чиста“ уствари најбоља. То је управо била пастрмка екипе „Бошкова вода“, а свакако да су и све остале биле добре. Потрудили смо се да испоштујемо и укусе публике, тако да смо ове године имали награду публике, јер су бројни посетиоци потврдили да је пастрмка „Еко аграра“ била по њиховом укусу. Укуси чланова жирија су се поклопили тако да сам задовољна ове године, а видим да су и учесници задовољни“.

Најукуснија пастрмка екипе „Бошкова вода“

Прво место у спремању рибе чорбе освојила је екипа „С коца и конопца“ из Ариља. Члан екипе и главни кувар био је Зоран Чубрак, који је том приликом изјавио:

„Већ годинама смо чували тајне рецепте које смо данас овде изложили и победили. Захваљујући доброј организацији мислим да је успела данашња манифестација, а ово је већ четврти пут

како учествујемо. Нашу победу је донела управо речна риба из Љубиша“.

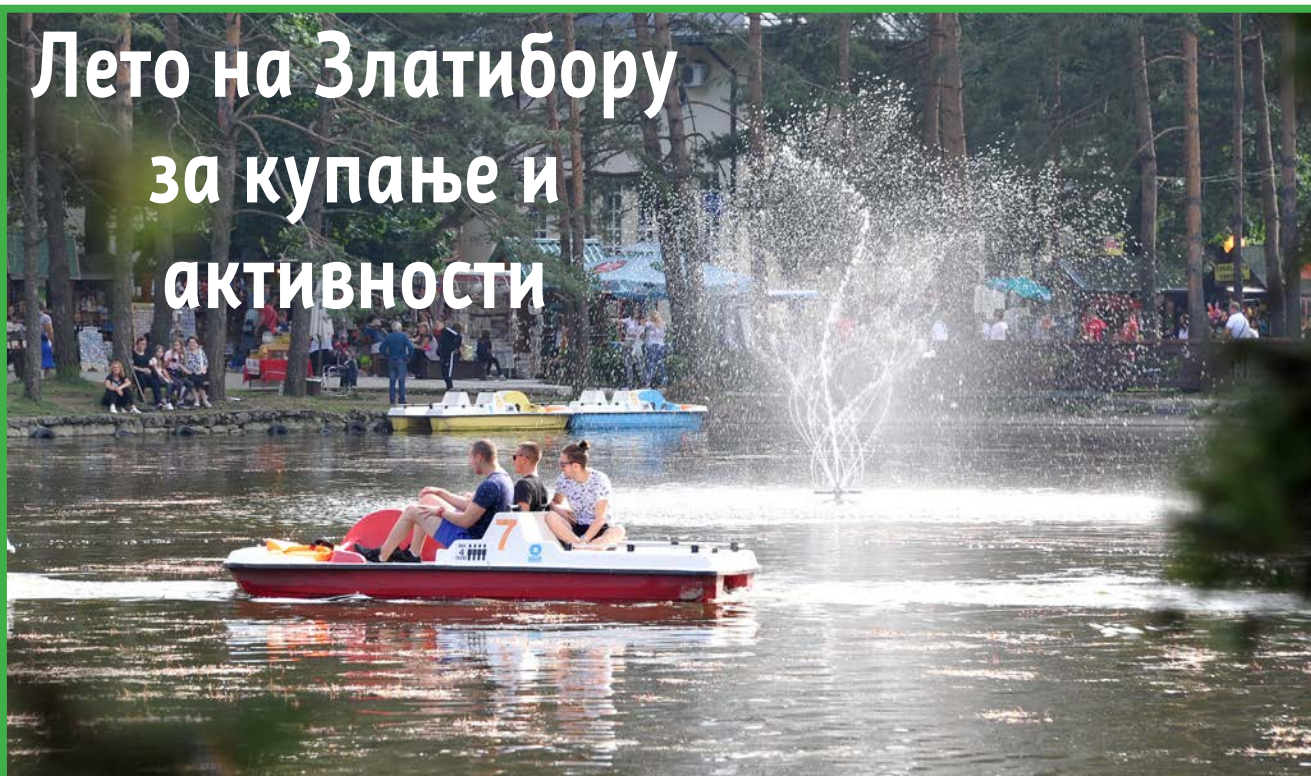
Прво место у категорији пржења пастрмке освојила је екипа „Бошкова вода“ из Љубиша, а њихов ресторан већ увелико представља бренд села. Раденко Дацовић је представник ове екипе:

„Пастрмку смо спремали на наш традиционални начин, само са уљем и маринадом. Ту је у суштини битан квалитет рибе. Што се тиче пржења и спремања пастрмке, учио сам од своје мајке која је иначе домаћица, главна куварница и стуб куће Дацовић и Етно села „Бошкова вода“.

Новоустановљена награда публике припала је Привредном друштву за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“. Организатор се захвалио свима који су дошли да увеличају манифестацију позитивном енергијом и добрим дружењем. **М. Весовић**

Лето на Златибору за купање и активности

репун гостију био је Златибор и ових летњих дана. Лепо време многи су искористили за активности на отвореном: неко за купање на базенима у центру планине и у околини, неко за уживање у војњи педалином по језеру, неко за тренирање, вожњу бициклом или дуге шетње по златиборским ливадама. Приметно је да код посетилаца најпосећеније планине Србије све више сазрева свест о значају активног одмора у природи и његовим користима за здравље. Зато се и на отвореном тренинг дану пројекта „Активнија Србија“ 30. јула на Краљевом тргу окупио велики број гостију и мештана Златибора. Масовном јавом тренингу придружили су се многи, а посебно охрабрује што је велики број младих показао интересовање за тренирање. За најмлађе је на Краљевом тргу био постављен полигон на коме су се забавили уз занимљиве вежбице. Циљ отвореног тренинг дана био је подизање свести свих о значају физичке активности, а свој допринос дали су и нутриционисти и професионални тренери саветима о правилној исхрани и здравом начину живота. Пуна су била и отворена златиборска купалишта, на којима се током врелих дана расхлађивало мноштво купача: базен код хотела „Олимп“, „Златиборска језера“ у Семегеву на шестом километру од туристичког центра планине, „Бошкова вода“ у Љубишу, отворени базен у Гостиљу и други.

З. В.

Бициклом стазама Торника

Љубитељи атрактивне војње бициклом по захтевним планинским стазама своје умеће овог лета показали су на Торнику, док су рекреативци педале двоточкаша окретали у туристичком средишту Златибора. По атрактивности издвојила се прва забавна летња трка „3 S“ одржана 17. августа у центру Торник. Ту је тридесетак такмичара уживало у адреналинским и забавним садржајима: савладавали су по три деонице од по 500 метара вођом електричног бицикла, трчањем, као и спуштањем „маунти картом“ (специјалним возилом за „даунхил“ војњу). Такмичили су се углавном туристи, а међу пријављенима било је и дама. Трку су организовала „Скијалишта Србије“, одакле обећавају да ће за наредну зиму имати на Торнику и нову скијашку стазу. А многим посетиоцима тог центра шестоседна жичара је овог лета добродошла, не само за диван панорамски поглед по пространствима Златибора него и за лак превоз бицикала из подножја до узвишења. **З. В.**

Гостиљска црква велико дело у славу Божју

После вишегодишњих покушаја неких Гостиљаца да се изгради црква у Гостиљу, у први мах та замисао није остварена јер су они хтели да праве цркву у школском дворишту, али Министарство просвете није имало разумевања за то. После толико година кад је основна школа у Гостиљу остала без ђака, министарство је вратило школу и земљиште, али је већ било касно јер је црква у међувремену била започета на брду изнад Гостиља на путу ка Раковици. Ово место на коме се налази црква је даровало неколико мештана из Гостиља, а одредио га је (сада покојни) владика Жички Хризостом.

Што се тиче администрације, овај црквени објект добио је дозволу за градњу још 2012. године, а 2013. темеље је освештао владика Шумадијски Јован, тадашњи администратор Епархије Жичке. Ово место по свом географском положају доминира у односу на цео овај крај и видљиво је из свих делова села, осим из Раковице. Кад буде изграђен звоник чуће се звоњава црквених звона у целом селу.

„Од 2013. када је владика Јован освештао темеље, ми смо сваке године нешто радили и дорађивали“, прича нам председник грађевинског одбора за изградњу цркве у Гостиљу Љубиша (Ратков) Радуловић и наставља: „Тако да црква данас има овај садашњи облик. Последњи пут смо радове изводили у јесен претпрошле године када смо зашти-

Изградњу храма у Гостиљу општина Чајетина помогла са око два милиона динара, а допринели и многи дародавци, међу којима је Перо Новаковић из Аустрије у материјалу и новцу дао десетак хиљада евра

Јереј Михаило Ћокић

тили куполу и припремили преостале делове овог објекта да се прилагоде покривању лимом“.

Уочи Светог Пантелејмона 8. августа 2018. године уграђена су главна и северна врата, цела црква покривена је алуминијумским лимом и постављени су

олуци. Врата су масивна храстова. Северна је даривао Гостиљац Ацо Лазаревић, а за главна врата грађу је даривао Мишо Ристановић, израдио их је Јабланичанин Радоје Рајовић Јосо. Поред цркве половином јула ове године изграђена је чесма од камена која је задужбина Горана Ракића и његове породице из Тивта, за спомен своје супруге која је одрасла у Гостиљу.

И поред помоћи Гостиљаца који су учествовали у градњи, ова црква не би могла бити изграђена без новчане помоћи општине Чајетина.

„Није сувишно да кажем да је општина Чајетина изградњу цркве помогла са око два милиона динара. Али ако помињем таквог дародавца, а надам се

да ми други дародавци неће замерити, поменуо бих Пера (Весовог) Новаковића запосленог привремено у Аустрији који је са својом породицом до сада дао око десетак хиљада евра (нешто у материјалу, нешто у новцу). Било је ту и много других дародаваца, али се надам да ће их у будућности бити још, јер ово није обична прича, већ стоји једно велико дело које смо успели у славу Божју да остваримо за ових неколико година“, рекао је Радуловић.

Пре око три године владика Жички Јустин освештао је крстоу на гостиљској цркви. Архитекта ове знамените грађевине је Бранко Игњатовић са Златибора, који је због своје благочестивости изабран и за надзорног органа. И поред свега тога он цркву помаже увек кад је то потребно. По замисли архитекте црква је рађена у византијском стилу.

Иако црква још увек није завршена, парох љубишко-белоречки јереј Михаило Ћокић служи литургије оним данима када је за то црква одредила.

У плану је да се до краја септембра ове године уграде прозори од лучевог дрвета и црква малтерише изнутра.

Мирослав Весовић

Остаци прастарог манастира

Садашњи нараштај Гостиљаца, а и њихови преци после досељавања из старе Херцеговине пре 350 година, нису никада имали цркву на свом подручју. Међутим иако нема записа, већ више према предању, познато је да је у близини ове цркве некада био манастир који се звао Букалиште. По причањима старих Гостиљаца, тај манастир је основан пре Косовског боја, највероватније у време краља Драгутина или цара Душана. Не зна се кад је манастир опустео, али према причи у народу, овде у близини гробља у једном јалаку на месту званом Смрчање после рата нађени су остаци тог манастира, као на пример део Часне трпезе и неки камени делови са орнаментима.

Има нешто пријатно у кафани „Бebан”

Код „Бebана” у Шљивовици долазе и домаћи и страни гости, а највише траже телетину и јагњетину испод сача

Још док је био мало дете звали су га Бebан, управо због тога што је био најмлађи у породици, па су му тепали: „бeба, бeба”, и тако је остао надимак Бebан. Иначе, Небојша Шукиловић Бebан је власник кафане „Бebан” већ 13 година, од самог почетка рада овог угостиољског објекта. Помажу му родитељи и брат, али он се највише пита у вези саме кафане.

А кад је човек добар, кажу, онда и кафана добро ради. Прича се да су Шукиловићи сви добри, што народ зна да цени, а то се повољно одражава и на рад објекта.

На самом почетку Шукиловићи су имали продавницу, а на месту данашње кафане био је магацин. Да би оба сина имала шта да раде, родитељи су једном оставили продавницу, а другом од магацина направили кафану. Временом продавницу су затворили, а уместо тога родитељи Мирко и Јела су свом старијем сину Михаилу купили крамер, тако да је он почео да се бави

Породица Шукиловић

новим послом. Пошто Мирко вози камион, он и Михаило раде заједно, а у кафани Бebану помаже мајка.

Што се тиче гостију, власници кажу да су задовољни. Сваке године их је све више и више, а они који једном дођу опет се враћају и са собом доводе нове госте. То су туристи, и домаћи и страни. Долазе из Новог Сада, Београда,

целе Србије, а од странаца буде ту највише Кинеза и Словенаца, па онда Бугара и Руса. Некада има толико посла да мора да се укључи цела породица да би гост био услужен. Кафана „Бebан” ради од 7 до 22 сата, али кад има гостију остаје се дуже, некад и до јутра.

Није ово нимало лак посао. Ко се угостиољством није бавио тај не зна шта је рад у кафани. Пред-

ност овог објекта је што се налази уз саму магистралу, што побољшава промет кафане.

„Баш у овом тренутку има седам камиона шлепера”, прича нам Бebан. „Долазе нам доста из Републике Српске, али и из Црне Горе. Обично сврате на ручак кад крену на одмор на Златибор или даље за Београд. Била је једна породица која је за све време боравка на Златибору долазила код нас на ручак”.

Долазе, такође, и туристи са Таре, јер се добра услуга надалеко чује. Највише се тражи телетина и јагњетина испод сача, затим компет лепиња, а у понуди имају још и ролована свињска ребра испод сача, коленице, као и све врсте роштиља, филет димљене пастрмке и телећу и рибљу чорбу.

Тек што су с јутра отворили кафану, а гости већ пристижу да попију кафицу и оду на посао. Лепа кафана у лепом селу Шљивовици. Има нешто пријатно у овој кафани, па ко воли нек’ изволи.

Мирослав Весовић

Бећковић: Златибор је моћна планина

Један од најпозантијих српских песника Матија Бећковић током овог лета је у два наврата био гост Златибора. Најпре је у јуну од општине Чајетина добио признање Витез српске књижевности, а у августу је у „Чиготи“ одржао веома посећено књижевно вече.

Бећковићев први наступ на Златибору откако је добио награду Витез српске књижевности испратили су мештани и посетиоци ове планине, не оставши равнодушни на његове стихове. Сам академик истиче да у новим околностима мора витешки да се понаша: „Лакше бих говорио раније, пре него што сам постао витез. Витезови имају свој кодекс, своја правила и требало би да знамо шта они говоре и како се понашају. Овде сам наступао као витез, и што је било шале, било је“, у свом стилу је рекао Бећковић, а одговарајући на питање каква утисак на њега оставља Златибор, сликовито је објаснио своје импресије:

„Златибор је моћна планина, као Тибет пространа и велика, а и мора да оправда то своје име. Кад изађемо на Златибор из Ужица ја већ мислим да сам у „Чиготи“, али се напућујем док дођем“, каже о пространству ове планине српски академик и

додаје да код њега више нема места за критику Златибора:

„Није zgodно да витез даје неке примедбе. Ја бих требало да браним Златибор, безусловно“.

Књижевно вече у „Чиготи“ Бећковићу је донело сусрет и са пријатељима које дуго није видео, а за Златибор га везује и познанство са, како каже, бистрим Златиборцима, као што је Љубивоје Ршумовић:

„Златиборцима поручујем да уживају у бојом даној природи и да не мисле да има негде нешто леише“, изјавио Матија Бећковић **”**

„Ја знам Златиборце, са мном су студирали ти бистри, плави... Љуба Ршумовић је прототип тих бистрих Златибораца и Ужичана. Нисам их разликовао од Црногораца, а није ми ни падало на памет да Црногорци нису Срби“.

Бритки и критички, али и нежни и саркастични стихови Матије Бећковића у његовом говору звучали су још уверљивије, а таква је и његова порука за домаћине:

„Златиборцима поручујем да уживају у тој богом даној природи и да не мисле да има негде нешто лепше“, закључује Матија Бећковић, српски песник и члан Српске академије наука и уметности, добитник бројних признања и награда међу којима је од 2019. и Витез српске књижевности. **З. В.**

Изложба „Матија“ и књижевно вече у „Чиготи“

Стихови Бећковића у извођењу гуслара Радована Пековића отворили су занимљиво културно вече у „Чиготи“ посвећено овом српском академику. Најпре је остворена изложба „Матија“ ауторке Драгана Типсаревић, дугогодишње директорке библиотеке у Краљеву са 25 изложбених паноа. На њима су приказани садржаји две Бећковићеве биографије – животне и књижевне.

Књижевна каријера Матије Бећковића почела је 1957. године издавањем прве песме, а публика у конгресној сали „Чиготе“ чула је неке од најпознатијих као што су „Ђераћемо се још“ или „Ниси ти више мали“, а песник је са доста жара говорио и стихове песме „Када дођеш у било који град“ посвећене Вери Павладољској, Бећковићевој покојној жени којој је посветио многе песме. Такође је представио публици и неколико дела из своје последње књиге „100 мојих портрета“.

„Било је дивно и узбудљиво, много је лепа ова сала и нарочито је важно што је била пуна. Овде су изложба и књижевно вече и имао сам утисак да је могло да траје колико хоћете, нико се није померао и нико није морао то да слуша. Од силних оних сензација које имају у сваком телефону, они су дошли да слушају једног песника у време кад се говори да је време песника прошло, да су они отпевали своје и да су други медији заменили књигу. Али одједном видите тај деманти, као што је било вечерас у „Чиготи“.

Како у једној својој песми каже да је решио да буде све млађи, Бећковић додаје да је решио и да све чешће наступа. Књижевно вече Матије Бећковића и изложба део су обележавања јубилеја 40 година од оснивања библиотеке „Чигота“.

З. В.

Инхалација из кошнице у првој апикомори

Златибор је ових дана као ваздушна бања добио још једну бању – пчелињу, која на најбољи начин допуњава здравствени туризам ове планине

Мед и други пчелињи производи представљају право богатство витамина, минерала и беланчевина, а пчелар Сретен Обућина са Златибора отишао је и корак даље. Он је изградио прву апикомору на Златибору у којој ће се пре свега особе које пате од респираторних обољења инхалирати уз помоћ ваздуха из кошнице. У дрвеној кућици за почетак налази се пет кошница са пчелама и опремом за инхалацију, а како власник најављује, у плану је и проширење тог броја.

– Ово су кошнице типа „дадан благ“. Унутра се налази десет рамова у доњем делу и десет у горњем. Ја сам ту саставио две пчелиње заједнице да би појачао капацитет кошнице. Сама инхалација помаже желуцу, дисајним органима, кардиоваскуларном систему, појачава имунитет самим тим што из кошнице испаравају разни мириси од пчелињег млеча, трutowског млеча, матичног млеча, од перге, од полена, воска, прополиса. То је све корисно организму, у сва-

Пчелар Сретен Обућина на Златибору је отворио прву апикомору – инхалације из кошнице

ком случају не може да штети – каже Обућина.

Један од корисника услуга ове апикоморе каже како му је ова пчелиња бања доста корисна и да му је много помогла. Позива Златиборце и туристе да уместо доколице шетају по Златибору и то допуњавају оваквим подухватима који ће допринети побољшању здравственог стања сваког од нас.

– Ја немам ништа друго да додам осим да нас Златиборце и наше гос-

те позovem да поред тога што удишемо овај лепо златиборски мирисни ваздух, дођемо и овде да се инхалирамо и да вентилирамо наша плућа и алвеоле. Зато што сви који живе у граду плитко дишу, а овде је прилика да се заиста дубоко продише, да се удише овај пчелињи ваздух плућима и да се издише трбухом. Ово стварно не може никоме да штоди само може да помогне – рекао је професор Рале Милић, корисник ове апитерапије.

Велику помоћ Сретен је имао од свог рођака Марка Вукотића, такође пчелара, уз чије веште руке и скромно мишљење као једног од представника млађих пчелара је било лакше све ово остварити и омогућити свим заинтересованима да дођу у ову новоотворену апикомору. Систем инхалирања је бањски – ујутру и после подне, а сама инхалација траје око 20 минута. По препоруци лекара апитерапеутског друштва Србије, терапију би требало користити од 10 до 20 дана. и то најбоље у пролеће.

Власник додаје да ће у наредном периоду у дрвену кућу поред кошница за инхалирање, додати и две софе на којима ће заинтересовани моћи да преспавају у апикомори и да током целе ноћи удишу тај ваздух из кошнице. Изашао би у сусрет особи млађег узраста са респираторним проблемима да дође на терапију и да уз помоћ свог лекара прати како ће терапија деловати и колико ће му помоћи. **Данка Миловановић**

Сајам меда на Краљевом тргу

Да би засладило август, првог његовог дана је Удружење пчелара „Златибор“ Чајетина на Краљевом тргу организовало 14. Сајам меда. Овом приликом председник СО Чајетина Милоје Рајковић рекао је да без добрих домаћина нема ни развијених српских села, а без развијених села нема ни развијене Србије. Због тога се општина Чајетина труди да на различите начине помогне пољопривредне произвођаче, самим тим и пчеларе, поспешујући тако развој села. Кроз организовање и праћење различитих манифестација, као што су сајмови у земљи и иностранству, и кроз субвенције локална самоуправа подржава рад Удружења пчелара „Златибор“ како би проширили своја знања, искуства и производњу.

Удружење пчелара ради веома озбиљно, што показује и константан прилив чланова. Иначе је златиборски крај познат као здрава средина чија је предност разноврстан и богат биљни свет. О

томе је говорио и Саво Мрдак, члан Извршног одбора Савеза пчеларских организација Србије за Златиборски округ.

„Златиборски мед још увек у свету нема јаку цену, мада би требало јер је изузетног квалитета, поготово ливадски мед. На Западу користе доста багремов и сунцокретов мед, али он није ни близу таквом квалитету као мед који се добија овде, на овим просторима“, истакао је Мрдак.

Ове године је на Сајму меда било девет излагача из разних крајева Србије, нешто мање него што их је било претходних година. Разлог је тај што се кренуло са откупом меда.

„Мање се излагачи одлучују за сајмове, јер имају мед који дају на откуп, додуше по нешто нижим ценама него што би био на сајму, али сајмови захтевају друге трошкове. Иначе, нама у УП „Златибор“ је најбитније то што нам средина није загађена, затрована, нема прекомерног прскања

Златиборски мед, поготово ливадски, изузетног је квалитета

пестицидима као што је последњих година случај у другим крајевима, на шта се и жале пчелари, јер долази до помора пчела“, рекао је Милан Пантовић из златиборског удружења.

На сајму су се излагали разноврсни пчелињи производи. Поред различитих врста меда, са и без саћа, продавала се добро и чувена медовача. Такође је било лековитих, а и козметичких препарата који су привлачили пажњу не само туриста, већ и домаћег становништва.

Мирјана Ранковић Луковић

На Златиборцу фес, кабаница, приглавци и опанци

Дуга је и занимљива историја златиборског краја, пребогато је наше културно наслеђе. Људи са ових простора, борећи се некад да опстану и боље живе, упорно су чували вековну традицију: начин одевања, посебност говора, песму и игру, занате и занимања, поштовање предака, неугасиви ерски дух... Али у овим интернет временима, кад презасићеност информацијама угрожава сећање и заборавом прекрива наслеђе, влада парадокс да су нове генерације добро упућене у бесмислена дешавања на далеким континентима, а недовољно знају о прошлости и навикама својих предака. Како су се наши стари облачили, које песме певали и игре играли... Шта су то ћечерма, бојадер и џамадан, зубун, либаде и прежина, каква је игра тутумиша, како се свирало на паљку и лист... На те заборављене изразе и обичаје из прошлости „Златиборске вести“ подсећају у овом тексту.

Мушка ношња нашег краја

Обавезни делови традиционалне мушке ношње у златиборском крају су „кошуља“ и „гаће“, затим разнобојни вунени „појас“, а посебно обележје дају „пеленгири“ или „пеленгаће“, врста ширих гаћа од вунене или ланене тканине беле или мрке боје.

Од горњих хаљетака ношени су „зубунић“ или „гуњић“, затим „ћечерма“, „џамадан“ и „гуњ“.

На глави се носио црвени фес са кићанком, вунена плетена црна капа „шубара“, а после српско-турског рата осамдесетих го-

дина 19. века све чешће и шајкаче. Зими се око капе обавијао ткани вунени шал, а лети је носен и сламни шешир.

Преко споменутих хаљетака огртана је црвена кабаница, коју су људи обично носили када путују на коњу. Од обуће су ношене чарапе, приглавци, назувице, „пријесни“, „црвени“ и „грађени опанци, исто као и у женској ношњи, и још сукнене „тозлуке“ или „докољенице“.

Женска ношња

И девојке и жене носиле су дугачку кошуљу, динарског типа, шивену од конопљаног („дебелог“ - „тежињаваг беза“), затим од ланеног - „ћетеновог беза“, а за празнике и од полупамучног („подат-

каног“ и „памучног беза“) платна. Од горњих делова одеће носио се кратак, црни сукнени јелек „прслук“, а преко њега бели сукнени „зубун“, док се испод појаса са предње стране стављала уска кецеља „прежина“. Обуване су црне, везене чарапе и „грађени“ опанци.

Девојке су биле очешљане у две плетенице обавијене око главе, а празником се стављао плитки црвени „фесић“, док су око врата ношени нанизани од златног или сребрног новца. Зими је ношена дугачка вунена набрана сукња, а преко сукненог „прслука“, или пак „грудњак памуклије“, облачио се „гуњ“, кратак сукнени хаљетак са дугачким рукавима. Неке жене облачиле су још и дугачку белу сукнену „аљину“ преко свег одела.

Као део невестине и празничне ношње имућнији људи имали су либаде и свилени појас „бојадер“.

Једно од основних обележја женске ношње било је покривање главе. Носио се и накит од сувих биљних плодова, најчешће ћердан од „каравиља“, који кад се навлажи опојно мирише.

Народна игра

Репертоар народних игара златиборског краја могао би се груписати у орске игре (обредне и забавне), игре са посела, чобанске игре, дечје игре.

Међу орским играма значајно место припада обредним играма чији се утицаји виде у свадбеном церемонијалу, а циљ им је да заштите будућу брачну заједни-

времена и за игру. Најомиљеније дечје игре су тутумиша, синова, жмуре. Тутумиш је исто што и данашња популарна дечја игра „ћораве баке“. То играју деца по целом ужичком региону.

Песма и игра златиборског краја

Назив за игру уз певање или свирање је коло и колање (колалице, шеталице). Први играч у колу је коловођа, а последњи држи крај. Реч кец, за последњег играча у колу, користи се последњих година. У прошлости се за вођење кола често говорило: воза коло, коловођира, док се за улазак у коло каже „ватати се у коло“.

Народни свирачи ужичког краја користе свиралу (фрулу), двојенице, као и паљку и лист, али и инструменте индустријске израде. У златиборским селима играло се и уз пратњу паљки и бубња. Као „увозни“ инструменти, хармоника и кларинет такође су нашли своје место у локалној музичкој пракси.

Треба споменути и блех оркестре (трубачке), који су се у златиборском крају јавили између два рата, а до свог пуног значаја дошли су шездесетих година прошлог века оснивањем чувеног Драгачевског сабора трубача, а касније и Сабора трубача западне Србије на Златибору.

(Текст са сајта Туристичке организације Златибор)

цу од урока, док је у посмртном ритуалу требало да омогуће покојнику и везу са „овим светом“ и да се покојник „испрати“ на „онај свет“. Вашари су одржавани у време преслава, црквених празника, после опхода крстоноша, а игранке најчешће суботом.

На поселима и прелима играло се када се заврши посао. Игре са посела, чобанске и дечије игре нису имале музичку пратњу. Учесници чобанских игара или игара са посела били су углавном млади па су се могле изводити ласцивне и непристојне шале, или су се надметали момци како би добили наклоност девојака или се доказали својим умећем и снагом.

Без обзира колико су била узета послом, деца су налазила

ДРУГИ ПИШУ... ПОЛИТИКА

Краљева чесма постала споменик културе

Док су се ових летњих дана многи туристи освежавали хладном водом Краљеве чесме на Златибору, овај симбол дуге златиборске туристичке традиције добио је статус споменика културе. То је одлучила Влада Србије на седници одржаној крајем јула. Тиме је потврђен посебан културно-историјски значај ове давнашње чесме, старе 126 година.

Некад су овај озидани извор звали и Краљева вода, по њој је цело златиборско насеље пре рата тако називано. А почеци сежу у 19. век, о чему сведочи спомен-плоча на чесми на којој пише „Краљ Александар I, 20. августа 1893.“. То је дан најважнијег догађаја оног времена када је на удаљени Златибор дошао млади краљ Александар Обреновић. Свечано су га дочекали и приредили му ручак код извора Кулашевац. Ту је он подржао намеру златиборских домаћина да овде, где дува лековита ружа ветрова, оснују ваздушну бању. Дао је и прилог да се на том извору озида чесма, коју је народ прозвао Краљевом водом.

Почеше потом да стижу на Златибор први туристи жељни

Краљева чесма некад...

одмора и опоравка у мирисима ливада и четинара. За смештај су користили колибе или скромне собе у тесним кућама тада сиромашних а гостопримљивих Златибораца. После пада Обреновића, за ову планину се заинтересовала и династија Карађорђевића. Године 1908. још једна крунисана глава боравила је на Златибору, краљ Петар Први Карађорђевић. Након његовог боравка никли су овде

први већи смештајни објекти: Хотел „Краљева вода“ и вила „Чигота“, те прва пекара.

Страдања Великог рата привремено су зауставила започети туристички замах Златибора, али се планина доласком мира и стварањем југословенске краљевине поново окреће туризму. Граде се нове виле и лењиковци, аутомобилски пут из правца Ужица, стижу гости на одмор у лепоте „где су се и краљеви опо-

рављали“. Уз Краљеву воду ничу и друга златиборска излетишта: Палисад, Око, Рибница.

Али нова сурова ратна збивања поново прекидају развој. А првих послератних година гради се језеро у центру планине, касније већи хотели и одмаралишта, многе виле и викендице, скијалишта на Торнику и Обудојевици... Овај миленијум планине доноси модерне хотеле с четири и пет звездица, апартманска насеља и атрактивне садржаје, навалу инвеститора и велику градитељску активност, верност домаћег туристе и све веће интересовање странаца, посећеност рекордну у дугој туристичкој историји.

Име насеља Краљева вода остало је у предратном времену, да би га у Титовој Југославији преименовали у Партизанске воде. Овом месту у новије доба устаљено је име Златибор.

Чесма крај језера издржала је све те промене, жедног увек освежавала, а датум написан на њој обележава се као почетак организованог туризма на најпосећенијој планини Србије.

(Објавила „Политика“
5.8.2019.)

...ових дана

Ерски кабаре – забава у маниру ерског духа

Публика у Чајетини и на Златибору видела је представу „Госпођа министарка” у извођењу Љиљане Стјепановић, као и филм „Ординација” са анегдотама из златиборског краја

Са циљем да очува и промовише вредности ерског духа, али и да оплемени и употпуни културна збивања и туристичку понуду Чајетине и Златибора, библиотека „Љубиша Р. Ђенић” организовала је 12. годину за редом Летњи улични ерски кабаре. Публика је имали прилику да ужива у колажном програму који је 3. и 4. августа изведен за све љубитеље кабаретске атмосфере и здравог ерског хумора.

Прве кабаретске вечери у идиличном амбијенту библиотеке „Љубиша Р. Ђенић” у Чајетини објављени су резултати Конкурса за афористичара године.

На конкурс се овога пута јавило 39 афористичара из Србије, Црне Горе, Хрватске, БиХ и Словеније, са више од 800 афоризама. Одлуком жирија, прву награду освојио је Милан Курица из Приједора, другу Љубисав Грујић из Пожаревца, а трећа награда припала је Зорану Т. Половићу из Панчева. Председник жирија др Слободан Симић није крио задовољство изузетним одзивом колега афористичара и популарношћу самог конкурса који расписује чајетинска библиотека.

„Српски афоризам иначе важи за најбољи европски афоризам, кажу људи који се тиме баве. То

мора да има везе са нашом климом. Углавном сатирични афоризам посебно добро успева у нашим крајевима и ови наши афористичари, где год да учествују (и када се направе преводи и кад се појаве антологије) увек привуку пажњу целе Европе, а богами и света”, каже Слободан Симић.

Организатори су и ове године осмислили занимљив програм па је у Чајетини и на Златибору публика имала прилику да погледа представу „Госпођа министарка” у извођењу глумице Љиљане Стјепановић, као и филм „Ординација” који обрађује анегдоте из златиборског краја.

„Филм је снимљен у сарадњи са глумцима из ужичког Народног позоришта. У филму су обрађене свакодневне ерске догдовштине које су забележене (и заиста се дешавају) на нашим просторима, а филм је специјално уредио др Слободан Симић, иначе председник жирија за најбољег афористичара, који је и председник Београдског афористичарског круга”, рекла је Љиљана Ракић из библиотеке „Љубиша Р. Ђенић”.

За добру атмосферу ове године постао се Београдски дикси бенд, као и млади аниматори. Суорганизатор манифестације је ТО Златибор, а покровитељ општина Чајетина.

Мирјана Ранковић Луковић

Изворна песма Данице Крстић на Краљевом тргу

Програм Златиборског културног лета настављен је наступом Данице Крстић, победнице РТС-овог серијала „Шљивик” и представнице Србије на прошлогодњој Евровизији. Ова млада певачица, која на својим наступима остаје верна српској изворној музици и песми, и овога пута је направила одличну атмосферу за публику у којој су се нашле различите генерације.

Концерт Данице Крстић био је све оно што је публика на Краљевом тргу и очекивала: спој етно-мелоса са занимљивим обрадама народних песама, а мала новина била је у томе што ју је пратио „Балкан концепт оркестар” чији су чланови пажљиво бирани током претходне две године и са којима се савршено уклапа.

„То је једна дивна екипа из Деспотовца. Мало сам их измешала; „убацила” сам једног дивног музичара из Врања који свира кавал, а има и Крагујевчана... Напокон се осећам срећно због једног оваквог наступа. Ми смо због овог наступа баш профункционисали, нашли наш упечатљиви звук”, рекла је пред наступ Крстићева.

Публика на Краљевом тргу била је свих узраста, што је за ову врсту музике некарактеристично. Даница Крстић успела је да и млађој популацији скрене пажњу на етно-мелос и важност чувања традиције као својеврсног обележја једног народа.

„У мојој публици има јако младих људи. Свидело им се како ја то радим и то што сам себи дала право да одрадим неке модерније аранжмане, тако да ми је у суштини драго да сам неколицини људи била инспирација да и они крену да се баве традиционалном музиком, јер то је наша култура, наш идентитет. Срећна сам што људи јако лепо реагују на ту традиционалну музику и што се публика повећава из године у годину”.

У необичним аранжманима са малим призвуком попа и цеза, листале су се овог 7. августа песме из разних крајева Србије, али и Македоније, Босне... Репертоар је нови, пажљиво је биран, напомиње Даница Крстић. А са њим је после златиборског концерта наступила и на 59. Сабору трубача у Гучи.

Мирјана Ранковић Луковић

Сјајан концерт Џенана Лончаревића на Краљевом тргу

Џенан Лончаревић познат је по томе што је више од деценије на музичкој сцени остао веран свом музичком стилу. Наступајући уживо својом специфичном бојом гласа, поједине песме прославио је више него њихови прави извођачи. Популарност је стекао наступајући по дискотекама и клубовима, а његови почеци везани су и за златиборски крај.

„Када пишем својј CV, први детаљ који испишем поред мог родног Пријепоља је и Златибор, где сам буквално и кренуо са свим овим што се зове целокупна прича Џенана Лончаревића. Тако да ми није страно свирати пред овом публиком“, каже Џенан и додаје „Публика је схватила да сам ја тај који на бини направи добру журку. Што се тиче самих тргова обишли смо их ове године и у Србији и Црној Гори, а и у Босни. Генерално могу да кажем да сам јако срећан одзивом и самом атмосфером коју направимо када свирамо“.

Од тренутка када је изашао пред публику поздравио је присутне и кренуо са највећим хитовима који годинама прате његову успешну каријеру. Концерт је започео хитом „Цвете бели“, затим су се ређали „Казино“, „Лауфер“, „Путничка“. Многобројна публика све време је пратила Џенанов ри-

Многобројна публика уживала је током Џенановог наступа

там. Певао је више од два сата и направио атмосферу у којој нико није остао равнодушан. Подједнако су уживали и старији и млађи које је Џенан поред дивног гласа освојио и врхунским умећем на гитари.

„Временом се мењају укуси публике која долази, они остали који су волели музику остали су верни тој музици. Ја сам остао веран оном неком „винтер“ звуку, поп звуку, а није ми страно ни да певам народњаке. Све ово ново што се зове неки нови талас, за мене је тотално страно и нећу поустати и поклекнути овим неким новим трендовима, остаћу веран свом“, истиче Џенан.

У оквиру „Златиборског културног лета“ ово је био један од најуспешнијих концерата одржаних на Краљевом тргу.

Данка Миловановић

Златибор 11. годину заредом угостио „Лицидерско срце“

На Краљевом тргу представљене игре дечјих фолклорних друштава из Немачке, Белорусије, Тајвана, Молдавије, Републике Српске и Србије

Након града Ужица, где је свечаним дефилеом 15. августа почео 11. Међународни фестивал дечјег фолклора „Лицидерско срце“, деца учесници већ следеће вечери обрадовали су становнике и туристе Златибора и Чајетине. На Краљевом тргу пред многобројном публиком представљене су игре из Немачке, Белорусије, Тајвана, Молдавије, Републике Српске и домаће културно-уметничко друштво из Севојна. Атрактивне ношње, разнолика музика, ритам, песме направиле су јединствен доживљај у богатом програму „Златиборског културног лета“.

Почев од 2009. године, када га је Удружење грађана „Ера“ организовало први пут, на фолклорном фестивалу „Лицидерско срце“ до сада је учествовало око 8.500 деце из 40 држава са пет континената. О значају фестивала говори и чињеница да је уврштен у ЦИОФ-ову листу фолклорних фестивала која окупља чланице из више од 90 земаља уз подршку Унеска. Грађење пријатељства, упознавање култура и богатства различитости су циљ ове манифестације. На једном месту се, из године у годину, окупља

овај свет у малом, а добри утисци о фестивалу, нашим људима, граду Ужицу, Златибору и околним местима потврђени су и ове 11. године.

„Ове године фестивал „Лицидерско срце“ окупља децу из 10 земаља и преко 20 ансамбала. Као и сваке године гостујемо на Златибору са којим имамо сарадњу већ дуги низ година и који нам заиста пружа изванредну подршку за све ове године“, рекао је Властимир Вељовић, члан организационог одбора „Лицидерског срца“.

Дружење са малишанима узраста од 10 до 16 година почело је пријемом представника овогодишњих учесника у Туристичкој организацији Зла-

тибор, а настављен дефилеом који је упутио позив за предстојећи концерт. Фестивалско вече отворили су учесници из далеког Тајвана, а велике аплаузе привукли су наступи ансамбала из Немачке, Белорусије, Молдавије као и игре из Републике Српске и златиборског краја.

Фестивалски концерт одржан је и у Вишеграду, а учесници су се у току трајања фестивала упознали са неким атракцијама из околине Ужица. Такође један од садржаја био је и изложба народних ношњи земаља учесница.

„Осим концерата и фолклора, деца су имала прилику да поред Златибор-

ра и Ужица посете Андрићград и Вишеград. Била је и грнчарска радионица у Злакуси, затим зумба журка, а све време трајања фестивала су организоване играонице. Фестивал се завршио једним великим ерским колом у Ужицу“, рекао је Властимир Вељовић.

Током свих фестивалских дана на свим местима где су фестивалска дешавања организована је традиционална хуманитарна акција „Лицидерско срце деци“. Продавали су се мали сувенири као што су лицидерска срца, наруквице, лизалице, а учествовали су и посетиоци и учесници фестивала. Целокупан приход од продаје сувенира ове године биће додељен одељењу неонатологије Опште болнице Ужице.

Фестивал „Лицидерско срце“ одржан је у организацији ужичког Удружења грађана „Ера“, у сарадњи са организацијом града Ужица, Представништва Републике Српске у Србији и Туристичке организације Златибор, и уз подршку Министарства културе и информисања и Министарства спољних послова Републике Србије.

Данка Миловановић

У знак сећања...

Витезу српског сликарства Милану Туцовићу

У Београду је изненада преминуо сликар и вајар Милан Туцовић. Рођен је 13. септембра 1965. у Пожеги. Дипломирао је вајарство на Факултету примењених уметности у Београду. Овај уметник свејској иласа 2012. године је, између мнобројних

нарада, овенчан и наградом „Витез српског сликарства“ коју додељује оштина Чајешина. У знак сећања на њега и његову љубав према Златибору објављујемо интервју који је 17. децембра прошле године дао за сајт „Голд гондола“ Чајешина:

посебну драж. Уз то, издвојио бих и људе који су изузетно комуникативни, брзо мисле, и брзи су на духовитим одговорима. Као и сви горштаци, сналазе се у свим приликама – каже Туцовић који воли да дође на ову планину у свако доба године.

Тврди да је Златибор најлепши у пролеће, када велика поља преплављена цветовима кађуна постају љубичаста.

–Из свега што сам до сада рекао схватићете да моји фаворити на Златибору нису дискотеке, клубови, кафеи због којих људи често тамо одлазе. Свестан сам да профита од туризма не би било да многи људи личе на мене. Добро је што Златибор туристима нуди и те садржаје. И добро је што их је сваке године све више, што се туристичка понуда обогађује. Али, надам се да ће у будућности градитељи да напусте центар Златибора и мало даље праве издвојена насеља за други тип гостију. Насеља која би нудила садржаје далеко више везане за природу. Ти садржаји би пре свега децу, наше младе нараштаје, требало да уче како да живе у сагласју са природом. Мислим да је један такав садржај управо Голд гондола чија је изградња у току. Гондола ће и онима који не могу пешке да се попну до врха Торник, или нису на планину дошли колима, да омогући да уживају у прелепом погледу – сматра Милан Туцовић, који као још један плус Златибору даје и изградњу Културног центра.

Име сликара Милана Туцовића обишло је свет. Излагао је од Београда до Јапана, пропутовао планетом, али се најлепше осећа на Златибору. У питомом крајолику ове планине најбоље се одмара. За Туцовића долазак на Златибор представља и везу са прецима. Пре свих, са претком Максимом из Гостиља.

Рођен је, одрастао и често борави у породичној кући у Горобиљу код Пожеге, удаљеном 40 км од Златибора.

–Мој први сусрет са Златибором догодио се давно, када сам као ученик основне школе тамо отишао на једнодневни излет. Водили су нас на Водице. Данас се често из Горобиља упутим пут планине. Паркирам кола да не би нарушавала тишину и загађивала ваздух, па пешке креном златиборским стазама, пољима, пропланцима... Уживам у пешачењу, а посебно волим село Шаиновце. Волим да предахнем на брегу изнад овог села, одакле се пружа прелеп поглед на Шаиновце и Рибницу – открива Туцовић.

Поглед на ретке дрвене куће, борове шуме, потоке бистре воде који пресецају пољане подсећа га на сцене из филмова Андреа Тарковског.

Лепота предела привлачи његову пажњу, али Туцовић настоји да сазна

тајне које кривају ови величанствени пејзажи, значење имена насеља...

– Код Љубе Симиновића наишао сам на податак да су у Шаиновцима у средњем веку, у време турске владавине, живели соколари. Ти људи су гајили соколове за турске велможе. Како је турска реч за сокола шаин, село је названо Шаиновци

– сазнајемо од Туцовића. Воли овај врсни уметник и Алин поток, и врх Чигота на који се више пута пењао.

– Са Чиготе се пружа величанствен поглед на све стране Златибора, који у себи има готово прашуму Муртеницу, дубоке кањоне и високе врхове. Упркос томе, планина је планина. Та питомост даје Златибору

Изложба Српско-руског клуба у златиборском Културном центру

У Културном центру на Златибору у организацији Српско-руског клуба као регионалне организације српско-руског пријатељства Златиборског округа, а у сарадњи са Туристичком организацијом Златибор и Културним центром на Златибору, 15. августа је уприличено отварање изложбе „Српска православна црква и руска емиграција 1920.-1940.“ аутора Радована Пилиповића, директора Архива Српске православне цркве. Ова изложба отворена је на Златибору након успешних приказивања у Ужицу и Бајиној Башти, где је постављена такође

залагањем и организацијом Српско-руског клуба. Руска емиграција на Балкану представља историјски феномен који последњих деценија све више привлачи пажњу историчара. Иако су радови на ову тему бројни, а многи од њих се одликују квалитетом и истраживачким резултатима, некористићени архивски извори увек изнова бацају ново и јарко светло на поједине аспекте. Управо је такав случај са архивском грађом из Архива Српске православне цркве, која је истраживачима и проучаваоцима прошлости готово непозната.

T.O.3.

Концерт Николе Николића у завршници „Културног лета“

„Културно лето“ на Златибору завршено је концертом Николе Николића. Овај певач успео је да направи одличну атмосферу, распевавајући или разгаљујући публику добро знаним старим и новим хитовима. Његов двосатни концерт, у коме су се низали хитови као што су „Успомене“, „Хајде реци ми“, „Мистерија“, био је одлична завршница једног богатог „Културног лета“. Пред концерт на Златибору, који се уклопио у турнеју певача по Србији и градовима ван ње, питали смо Нику да ли ускоро можемо очекивати нешто ново?

„Албум ће бити до Нове године што се тиче Србије а што се тиче страног тржишта биће најкасније до пролећа. Имао сам велике концерте у Швајцарској, радио сам два велика фестивала и могу да кажем да наша публика другачије реагује у односу на страну публику. Страна публика мало више то слуша док наши више показују гестикулацијом и аплаузима. Не мањкају аплаузи ни у иностранству, али ипак мислим да је наша публика доста боља“, рекао нам је Никола Николић.

Није му први пут да наступа на Златибору, до сада је два пута певао управо на Краљевом тргу. Наступао је и са Цецом на Тић пољу, а било је и још неколико мањих наступа. Осим великог талента и одличног гласа Никола је демонстрирао и своје умеће на гитари што је публика наградила аплаузима. Поред тога што и није толико комерцијалан успео је да освоји симпатије публике.

„Ја никад нисам био то што тржиште тражи. Трудно сам се да будем мало другачији и мислим да сам успео у томе. Иако нисам толико комерцијалан у неком данашњем погледу, мислим да имам своју публику. Људе је привукла моја музика, моје песме се слушају свакодневно на радио станицама“, каже Џони, који је своју соло каријеру почео да гради кроз пројекат „Пинкове звезде“. Каријера је кренула узлазном путањом након што је снимео своју прву песму „Успомене“ која је екранизована снимањем спота на обронцима Златибора.

Ово је био још један у низу концерата које су овог лета за посетиоце Златибора организовали општина Чајетина и ТО Златибор. Богат програм „Културног лета“ улепшао је боравак на Златибору и становницима и туристима.

Д. Миловановић

Десет уметника стварало на 27. ликовној колонији у Трнави

У Трнави је од 7. до 11. августа одржана 27. ликовна колонија „Трнава Владимир Митровић“. У пријатном амбијенту идиличног села у колонији је радило десет сликара из Србије.

Отварајући 27. ликовну колонију у Трнави, Горица Станић из Спортског центра Чајетина подсетила је на речи академског сликара Обрада Јовановића који је на овој колонији био чест и драг гост. Своју опчињеност амбијентом и људима, Јовановић је образлагао: „У овом простору са изгледом пасторалног раја, уз сликање, дружење, размену ставова и мишљења настајала су права ремек дела.“ Због свега набројаног, колонија у Трнави живи и траје.

„Трудимо се да сваке године доводимо нове сликаре, да се не понављамо, јер интересовање је велико. Ове године на колонији учествују: Томислав и Снежана Поповић из Београда, Александар Тодић из Новог Сада, Јован Пушкар из Чачка, Данијела Миловановић из Пожаревца, Ана Гачић млада уметница из Бајине Баште. Имамо и три уметнице из Чајетине. То су: Андријана Андријашевић, Биљана Лазаревић и Андријана Ђенић. Поред ових десет учесника, ту је и домаћин Љуба Митровић“, додаје Горица Станић.

Колонија је ове године отворена изложбом слика Томислава Поповића Топа који живи и ради у Београду, а у Трнави је као учесник овог сликарског зборовања боравио више пута.

„Изузетно лепа успомена. Увек када се

вратим људи ме лепо дочекају. Увек ћу се враћати на Златибор, због пејзажа. Људи врло често траже пејзаже Сирогојна и других предела“, изјавио је Томислав Поповић-Топ.

И ове године организатори су имали у виду и младе сликаре којима ће рад уз исказане, искусне уметнике доста значити. Међу њима, по први пут у Трнави и први пут на некој ликовној колонији, је и Ана Гачић из Бајине Баште.

„Посећивала сам до сада пар колонија, као ученик, посетилац и посматрач. Лепо је, дивна добродошлица, а атмосфера топла. Просто, има неку своју питомост, иако је Златибор, помало, дивљи крај“, истакла је млада уметница.

Свих ових година трајања колонија је окупила преко три стотине уметника из земље и иностранства. У њиховим делима овековечени су предели златиборског краја, који се налазе и у многобројним колекцијама љубитеља сликарства широм земљине кугле. На овогодишњој колонији је настало двадесетак слика које ће љубитељи ове врсте уметности моћи да виде у октобру, у галерији чајетинског Дома културе.

Организатори: Спортски центар Чајетина, Туристичка организација Златибор и атеље Трнава настојаће да одрже постојање колоније, јер сматрају да има перспективу, те ће се наредних година радити на обогаћивању садржаја.

Мирјана Ранковић Луковић

Учинак фудбалера половичан, одбрана на „Швајцарији“ непробојна

Фудбалери „Златибора“ после пет кола Прве лиге Србије имају шест бодова и заузимају 12. место на табели. Тренера Предрага Ристановића може да радује чињеница да екипа није поражена да домаћем терену на стадиону „Швајцарија“ где у три утакмице није примила гол.

На отварању нове сезоне најпре су одиграли нерешено против „Графичара“, новог члана такмичења. Измењена екипа „Златибора“ са неколико нових играча на добро попуњеном стадиону „Швајцарија“ показала је знаке добре игре и сигурности, али и да је новом саставу потребно још уигравања. Први меч као капитен „Златибора“ одиграо је Петар Јовановић, а први пут у историји клуба на званичном мечу играо је један Јапанац – нападач Рио Тачибана. Цео меч за „Графичар“ (филијалу „Црвене звезде“) одиграо је

Дејан Видић, задавши доста проблема одбрани свог бившег клуба, из којег су га црвено-бели зимом откупили.

Колико екипа мора да напредује показало се у другом колу, у коме је „Нови Пазар“ као домаћин савладао „Златибор“ са 2:0.

До прве победе у сезони чајетински тим је дошао против „Земуна“, прошлосезонског суперлигаша. И на том мечу је „Златибор“ показао коли-

ко је чврста екипа и да тешко прима голове, нарочито на „Швајцарији“. До поготка су стигли у 90. минуту из пенала који је извео задњи везни Никола Недељковић.

Уследио је нови нерешен резултат, против „Радничког“ у Пироту 1:1. Јунаци ремија на стадиону „Драган Николић“ крај Нишаве били су голман Милош Чупић са неколико одличних интервенција укључујући одбрањен пенал и бек Сте-

фан Тодоровић са прелепим слободним ударцем за изједначење.

Последњи викенд августа донео је нови меч без голова за „Златибор“, против новосадског „Кабела“ који је освајањем једног бода дошао до прве позиције на табели са 10 бодова. Екипа Предрага Ристановића имала је добрих момената, али нису били довољно конкретни да дођу до победе што их оставља на 12. месту. Изостајала је завршница, више играча у шансама и више покушаја поред прекида.

Првих пет кола у Првој лиги Србије показало је да су тимови уједначени по квалитету и да се нису издвојили фаворити са већом бодовном разликом. У наредном колу „Златибор“ игра против „Динама“ у Врању, а у септембру се још састају са „Бачком“, крагујевачким „Радничким“, „Металцем“, „Синђелићем“ и „Смедеревом 1924“.

З. В.

Први фудбалски меморијал „Момир Лазаревић Мокач“

Екипа Месне заједнице Златибор победник је првог фудбалског меморијала „Момир Лазаревић Мокач“, одржаног на теренима изнад СБ „Чигота“. Они су у финалу са 2:1 савладали екипу „Рале ММ Мачкат“, дошавши тако до другог трофеја у три дана, с обзиром да су претходно победили и на Спортским сусретима у Гостиљу. Занимљиво је то што су они до тријумфа дошли прошавши и кроз додатни круг квалификација.

Треће место припало је екипи „Лестера“, која је после бољег извођења пенала савладала састав „Другари“. За најбољег стрелца турнира проглашен је Ђорђе Шуњић (МЗ Златибор), најбољи играч је Марко Костадиновић (МЗ Златибор), а најбољи голман Марко Лазич (Рале ММ Мачкат). Победнички састав је пехар освојен пре два дана у Гостиљу

поклонио породици Лазаревић, која је уз подршку пријатеља организовала овај турнир.

Све екипе које су учествовале, као и судије (Драган Вујовић, Ратко Несторовић, Иван Стојановић, Раде Ристановић), добили су медаље и захвалнице, а захвалнице за помоћ у организацији уручене су још и: општини Чајетина, Спортском савезу Чајетина, Спортском центру Чајетина, Туристичкој организацији Златибор, КЈП „Златибор“, ЈКП „Водовод Златибор“, ТУ Гостиље, ЈП Голд гондола Златибор, „Месари Чава“, фирми „Лаура С“, фирми „Дрвостил“, Месној заједници Златибор, „Алекстаксију“, палачникарници „Адађо“, пивници „Либеро“, кафићу „Под липом“, продавници „Златиборка“, мењачници „Кум“, агенцији „Златибор турс“ и представницима локалних медија.

„Филипова екипа“ победник меморијала „Филип Штембергер“

Најуспешнији тим петог издања меморијалног фудбалског турнира „Филип Штембергер“ је састав „Филипова екипа“. Они су у финалу са 7:2 савладали „Бенд Welcome“, док је треће место припало ужичком саставу „Сантос“.

Најбољи стрелац турнира био је Игор Ђокић („Сантос“), док је за најбољег играча проглашен Добривоје Весич из победничког састава. Победник турнира награђен је са 10.000 динара, другопласирани је освојио 4.000, а трећепласирани 2.000. Уз то, најуспешнијим тимовима припали су пехари и дресови.

Увертиру у турнир представљала је утакмицау уличном баскету, на којој је посебни гост био некадашњи кошаркашки репрезентативац Србије Душко Савановић.

Турнир, који је одигран на терену код цркве у Мачкату организовала је породица Филипа Штембергера, кошаркашког тренера пореклом из овог златиборског села, уз подршку: Спортског центра Чајетина, Скупштине општине Чајетина, ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката, фирме „Миливоја бајс“, ресторан „Гозба“, кафе „Вендом“...

Салвадор најбржи на Златибору у „Трци кроз Србију“

Најуспешнији возач кружне полуетапне трке 59. издања бициклистичке „Трке кроз Србију“, вожене на Златибору, је Италијан Енрико Салвадор, који је и тријумфовао на овогодишњем издању трке. Друго место припало је репрезентативцу Србије Душану Калаби, а треће Данијелу Кањасу, који је већи део трке провео у вођству.

– Возило се веома брзо, али сам се од старта осећао веома добро. Код другог успона у последњем кругу сам покушао да нападнем и то ми се исплатило на крају – изјавио је Салвадор.

Бела и плава мајица, намењена најбољем младом возачу, односно

најбољем возачу на брдским стазама, припале су Холанђанину Морану Вермулену. – Веома сам задовољан данашњом трком. Посебно бих се захвалио мом тиму, који је одрадио

добар посао. Није било лако, успони нису били превише стрми, али се веома брзо возило.

Овогодишња трка бодовала се за пласман на Олимпијске игре у То-

кију, а њоме је обележено 80. година од првог такмичења овог типа одржаног још у време постојања Краљевине Југославије.

Челници општине домаћина истакли су да је посебан изазов за организацију овакве приредбе била чињеница да је требало затворити за саобраћај неке од централних улица на Златибору и то у жеку сезоне. – Организатори су желели да то буде баш у централном делу Злативбора, како би се промовисали спорт и здрав живот. Успели смо да то и остваримо, уз помоћ МУП-а, општинске управе и других људи који се баве спортом – рекао је председник СО Чајетина Милоје Рајковић.

Дејан Станковић на Златибору као код куће

Фото: фудбалски камп „Деки 5“

Другу годину узастопно фудбалски камп „Деки 5“ организован је на Златибору. Иновација у односу на претходну годину је то што су три од укупно пет смена упоредо одржане и на Копаонику.

– Драго ми је што смо и ове године остали на Златибору, овде су феноменални услови. Паралелно ћемо три седмице радити и на Копаонику. Посебно ми је драго то што се велики број деце од прошле године вратио, а тек је прва смена у току – каже руководац кампа, рекордер по броју наступа у дресу са државним грбом, Дејан Станковић.

На кампу бораве и млади тренери са Факултета за спорт Универзитета Унион, са којима је камп „Деки 5“ недавно потписао сарадњу.

– Велико ми је задовољство што смо потписали ту сарадњу. Желимо да тим младим људима пружи-мо могућност да осете како је то радити на терену.

И ове године на кампу је био велики број полазника из дијаспоре, а и сам камп је у претходних годину дана проширио своју делатност на прекоокеанске земље. Одржан је у Аустралији, а ускоро се планира и пут на Малту.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирослав Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић
Фотографије:
Слободан Јовичић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Стоје са лева на десно: Радомир Раковић, Иван Тмушић, Богдан Ризнић, Богдан Весовић, Радомир Маројевић, Јован Стаменић, Милош Марковић, Бојан Станојевић, Драгослав Папић, Драгица Симић, Страјин Недовић, чуче са лева на десно: Алек Рангелов, Павле Пећинар, Ђорђе Лојаница, Петар Воркапић, Стефан Митровић, Стефан Миловановић, Светозар Поповић, Никола Јеремић

Кошаркаши „Златибора“ почели припреме за нову сезону

Екипа појачана, вратили се Папић и Поповић, па су и амбиције веће, борба за АБА 2 лигу

Давно је написано и потврђено да је Чајетина мало место са великим кошаркашким срцем. Кошаркашки клуб „Златибор“ основан је пре тачно четрдесет година и истински је феномен српске кошарке.

Већ две сезоне „Златибор“ се такмичио у Кошаркашкој лиги Србије, највишем рангу у нашој земљи, и на крају обе сезоне играо је Суперлигу. А по резултату у Суперлиги на крају сезоне 2019.-2020. заузео је осмо место међу најбољим тимовима у Србији, рачунајући и сва четири тима која играју АБА 1 лигу (Црвена Звезда, Партизан, Мега, ФМП), као и три екипе које ће ове сезоне играти АБА 2 лигу (Борац, Нови Пазар, Динамик).

Екипа је почела припреме за нову сезону, која ће највероватније почети крајем септембра. После окупљања и фотографисања на Златибору, представљање играча који ће у новом првенству носити дрес „Златибора“ већ по традицији било је на кошаркашком терену у парку у Чајетини, где је клуб и настао и где је играо прве утакмице давне 1980. године.

На лепом дружењу са навијачима представиле су се и млађе категорије „Златибора“, а компанија „Златиборац“ је специјално за ову прилику поделила мајице за логотип клуба и рекламним сло-

Душко Милојевић, Никола Новаковић, Ђорђе Александрић, Гвозден Старчевић, Никола Кнежевић, Зоран Симеуновић, Саша Марковић, Рајко Пелверовић

ганом компаније која стално унапређује сарадњу са клубом. За навијаче је организовање такмичење у шутирању тројки.

Свима присутним представили су се: Радомир Маројевић, нови капитен екипе, затим Богдан Ризнић, Петар Воркапић и Богдан Весовић који су играли за „Златибор“ и у прошлој сезони. А посебно задовољство код љубитеља кошарке изазвала је чињеница да су се у „Златибор“ у летњем прелазном року вратили Драгослав Папић и Светозар Поповић који су са великим успехом били део екипе која се такмичила у дебитантској сезони у највишем рангу.

Новајлије у „Златибору“ су: Марко

Марковић, бивши играч Партизана, Хе-мофарма и искусни интернационалац, Бојан Станојевић, успешно играо у Чачку и Панчеву, а последњих година у Словачкој и Француској, из ваљевског Металца је дошао Јован Стаменић, а из Тамиша Стефан Митровић, док је млади Стефан Миловановић стигао из Лознице. Са екипом ће радити бивши јуниор Матија Милекић, талентовани Ђорђе Лојаница и Павле Пећинар, као и Алек Рангелов из Скопља.

Шеф стручног штаба је Страјин Недовић, помоћни тренер је Иван Тмушић, а спортски директор Радомир Раковић. Клуб највише помаже локална самоуправа и велики број спонзора и донатора који чине велику породицу правих пријатеља.

Капитен Радомир Маројевић је о очекивањима од нове сезоне рекао:

– Хтео бих да се захвалим управи и тренеру што су ме оставили да будем у тиму и дали ми част да будем капитен. Драго ми је што сам и даље у „Златибору“. Трудићемо се да направимо већи успех него прошле године. То ће можда бити и нека борба за АБА 2 лигу. Надам се да ће навијачи долазити у великом броју да нас подрже.

Први тренер Страјин Недовић је овом приликом изјавио:

– Сматрам да екипа коју сам селектирао може да оствари бољи пласман него прошле године. То значи да у конкуренцији са екипама Динамика, Борца, Новог Пазара које имају много веће буџете, али и играју на два фронта, можемо да тражимо нашу шансу. Ова екипа је искусна и можемо да направимо корак напред, достигнемо треће место које би нас евентуално одвело у АБА 2 лигу.

Крајем августа „Златибор“ је кренуо са одигравањем припремних утакмица, а од јесени се очекује да ће реновирана дворана у Чајетини поново бити место сјајног навијања и нових победа.

Д. Милојевић